Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiểu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

NĂM THỨ 28
Số 5045
Ngày thứ ba 13 Août 1935
Ngày 15 tháng 7 (Đủ)
NĂM ẤT-HỢI

LỤC TỈNH TÂN VĂN

COFAT

Chủ-nhơn : NGUYỄN-VĂN-CỦA
Mua báo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của
Gởi bài vở cho ông Lâm-văn-Ngọ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY
BÁO-QUÁN : 57, Rue Lucien Mossard, 57 -:- SAIGON
Dây thép tắt : LUCTINH Dây thép nói : 203

Chủ nhiệm : LÂM-VĂN-NGỌ
Thay mặt cho Tòa-báo bên Pháp-Quốc
COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
9, Rue Tronchet — PARIS (VIIIe)

GIÁ BÁO
Một năm.. 12$00
Sáu tháng. 6,50
Ba tháng.. 3,50
Mỗi số.... 0,06

PHÓNG-SỰ CỦA L. T. T. V.

Lễ rước Sắc ở Điện-Bà Tâyninh

Tin nầy bay ra có hơn một tháng rồi...

Cái lệ đi lên điện xin xăm cầu phước, cầu cho gia đình đặng giàu sang mạnh khoẻ, thúc giục chư đệ tử của bà Linh sơn Thánh-mẫu, nhơn dịp được Nam triều ân phong thần sắc, nên về viếng bà cho đông đủ ; dầu cò nghèo cho đến đâu cũng đừng quên.

« Đi lên điện lúc nầy nguy hiểm lắm ! nếu không khéo ắt không còn hồn mà về ! » Nhiều người ở Lục-tỉnh nói vậy.

Hồi trắng ra thì mới hay vì sự cạnh tranh mà chùa nầy phá chùa kia. Muốn có kết quả, người ta không sợ tội gì mà chẳng đầu độc người đi chùa ! Phần tôi không dám tin thế, nhưng có nghe lúc nầy trên núi có thứ muỗi độc chích người nguy hiểm lắm và nước uống không đặng tốt. Nhưng điều nầy tôi cho là không quan trọng, vì lên đó sẵn có Bà độ mạng cho !

Một giờ trưa ngày 12 annam, tôi ra xe hơi đi, thình lình gặp cô Kim ở báo Dân-Quyền cũng đi chuyến xe đó.

Trong mấy ngày lễ, xe đưa đò Saigon Tâyninh chở hành khách no nê. Bữa đầu họ còn giữ giá thường, qua bữa sau họ tăng lên 8 cắt rồi kế 1$00. Xe của Đông-Hải cứ chém đâm, bọn lơ cứ nói cách nầy cùng hành khách : « xe hơi nhờ ba bữa nầy mà ! »

Ban đầu tôi định lên ở Tâyninh nghỉ tối, rồi chờ trên chùa xuống rước sắc sẽ đi luôn cho tiện, nhưng lúc gần tới Tâyninh thấy cô Kim cương quyết muốn đi ngay lên điện thì tôi phải đi cùng cô một lược. Phần tôi có đi vài lần nên rõ biết sự khó khăn, chớ cô Kim đi lần nầy là lần thứ nhứt nên coi thế cô hăn hái lắm.

Đến chơn núi đúng 5 giờ chiều, thấy con đường mới sửa lại thế dễ đi, mà lúc đi lên đâu chừng 200 thước, cô Kim coi bộ hết đi nổi. Dân Saigon tệ quá ! Để cho cô Kim nghỉ mệt một chút, chúng tôi nói chuyện cách đi núi. Phần nhiều người đi núi hủy chữ « mệt » và chữ « lạt » lắm. Tháo mồ hôi hột, chơn bước không nổi, thế mà không dám than « mệt ». « Mệt thì la mệt nói khỏe sao đặng ? » Cô Kim thở dốc trả lời.

Thấy bộ cô đi, tôi ở sau cười mải, muốn hỏi cô coi lúc đó có thể hát bài « J'ai deux amours » được không ? Hứng gì được mà hát ! Lên một đoạn nữa thì gặp anh phóng-sự của « Đuốc-nhà-Nam ». Ảnh đi một mình gặp chúng tôi mừng quá. Lần hồi mệt nghỉ rồi đi, nghỉ luôn 6 lần mới tới chùa. Anh phóng-sự của « Điển-Tín » ở trên chùa chạy xuống rước chúng tôi...

Thấy nhiều bạn quen, tôi lo phần đi gởi đồ, xong rồi dắt nhau rảo xem mọi nơi.

Trên chùa chánh nầy bước lên thì thấy phía tay mặt có nhà trù 3 nóc ở giữa có hồ nước, kế hồ nước một dãy lò bắt luôn tám chảo dụng cơm. Các bà các cô chen chúc lớp nầm lớp, lo làm công quả, đông quá sức đông. Phần hơi lửa nóng nực, phần đông người, hơi thở khó chịu quá. Chúng tôi bước lên nhà tổ, thấy chưng bày « kịch liệt » quá, nào : là cồ đồng, chơn đèn, lư nhan sáng rỡ. Hai bên có ván dài trên để tô, cơm dọn từ mâm, dọn xong mạnh ai đói nấy ăn, phía nữ cũng vậy mà bên nam cũng không khác gì. Hễ tri khách hô : « cơm dọn rồi » thì người ăn leo lên ngồi chật, khỏi mời ai. Phía trong thì riêng phần để cho chư-sơn còn ở ngoài đàn na thí chủ ai mạnh tay no bụng ; của chùa cứ ăn !

Chánh điện cất liền mái nhà tổ, rộng rãi đèn khí chạy sáng trưng, cách thờ phượng coi rộn rực quá. Trước chánh điện có cái sân trống, điện bà ở phía chót trong hang đá, phía trước có nhà thiết rất cao vách ván.

Tại điện, khói nhang bay dầy, tiếng lắt ống xăm cắt cắt không dứt, tiếng mõ lốc cốc, tiếng chuông bon bon ; người ra vô chen chơn không lọt. Trước bàn thờ Hòa-thượng Thanh-Tinh chùa sắc tứ Long-Huê ở Gòvấp qui gối tụng Phổ môn.

Người xin xăm lúc lượm được thẻ trở ra lấy số hiệu rồi sẵn có mấy người đoán xăm, muốn mướn ai đoán cũng được, đoán mỗi cây một cắt.

Thấy xong các cuộc tôi trở ra kiếm mấy bạn. Họ dương chờ tôi đặng bảo vận-động cơm âu. Vô nói cùng tri-khách, ảnh nói sẵn cơm cứ việc ăn đừng ngại, ở trên nầy ai cũng đãi đồng nhứt thể. Phần tôi đã quen chịu cực khổ tương rau trong nhiều chùa. Biết cách đãi nầy không vừa lòng mấy bạn phóng sự - nhứt là cô Kim — nhưng chẳng có thể nào điều đình

(Coi tiếp theo trương nhì)

M. Albert Bussière

Chủ tỉnh Cholon thưởng-thọ ngũ-đẳng bội-tinh

Kim-Bản thưởng Bội-tinh kỳ nầy, có ghi tên ông A. Bussière được thưởng ngũ-đẳng.

Ông A. Bussière là quan chánh chủ tỉnh Cholon.

Trước ông ngồi ở hạt Mytho, đã làm nên nhiều việc vĩ-đại được quan Nguyên-soái khen ngợi, lúc Ngài mới qua, đi kinh lược các tỉnh miệt hậu giang. Ông mới đổi về cai-trị hạt Cholon hồi 24 Aout 1934.

Về đây, ông được thăng chức tham-biện hạng nhứt hôm 1er Janvier 1935, nay lại được luôn ngũ-đẳng bội-tinh nữa. Như thế, không cần phải nói, ai cũng dư biết ông là một vị quan chủ tỉnh rất sốt sắng với phận sự, biết lo phương pháp giúp đỡ cho dân trong phần tỉnh của mình.

Trên ông được chánh-phủ tin cậy, dưới ông được nhơn dân kính mến, nên trong nửa năm mà ông vừa lên chức, vừa được thưởng thọ Bắc-đẩu bội-tinh vậy.

Cũng nên nói ngay rằng quan Đốc phủ Đặng-ngọc-Chấn về ngồi quận sở tại, đã cùng ông A. Bussière ý hiệp tâm đầu, nên trong mỗi công việc gì làm ích lợi cho dân, thì hai thầy trò đều có bàn luận với nhau trước và tận tâm mà làm nên được.

Thiệt là thầy trò xứng đôi với nhau lắm vậy.

Bổn báo xin trân trọng mấy lời mừng quan chủ tỉnh A. Bussière và mong cho quan Đốc-phủ Chấn cùng ông hiệp-tác làm việc công ích cho dân trong tỉnh Cholon, được nhiều chừng nào, dân càng mến được chừng ấy.

L. T. T. V.

Giá đồng bạc cũ ngày 13 Août 1935 : 0$74 1/2.

NGÓ QUA NƯỚC LÁNG-GIỀNG

CÓ VỤ ÁN LỚN VỀ CUỘC

XỔ SỐ BÊN XIÊM-LA

Chánh-phạm là một thân-sĩ. — Đồng-lõa là mấy nhà in với nhiều ông chủ nhựt-trình

Mấy năm nay, nhơn vì kinh-tế khủng-hoảng công-nho của Xiêm khiếm khuyết, nên không có tiền tiếp-tục công việc Tạo-tác. Chánh-phủ Bàng-cốc bèn hạ lịnh cho các tỉnh và các thành-phố được phép tổ-chức những cuộc xổ số, để lấy tiền lời làm công việc ấy.

Cách-thức tổ-chức, xổ số, phát tiền số trúng, cả đều phó mặc cho chủ các nhà chức-trách các tỉnh, hay thành phố định liệu. Chánh-phủ trung-ương không mấy khi ngó ngàng tới.

Vì lẽ đó nên có nhiều cuộc gian lận mà mới đây một vụ gian lận quan-hệ bị khám phá, làm cho dư-luận chấn-động khắp-nước.

Vụ án nầy quan-hệ, vì lẽ những thủ-phạm là các tay to mặt lớn ở xã-hội Xiêm-la. Những thủ-phạm là một vị thân-sĩ tên là Nitixat, nhiều ông chủ nhựt-trình và nhiều ông chủ nhà in.

Ông thân-sĩ Nitixat đây vốn là ban-trưởng một ban tổ-chức cuộc xổ số ở tỉnh Xombari. Lạm-dụng địa-vị ban-trưởng ấy, ông Nitixat mới âm-mưu với mấy chủ nhà in làm giấy số. Họ làm thêm nhiều tập giấy số, mà không in số lên. Trước khi xổ số một bữa, ông ta coi số thấy những số nào chưa bán thì cho in lên giấy số của ông. (Giấy số ấy ông ta giữ tại nhà.

Chừng xổ số, nhờ cuộc gian lận, lương lẹo trên bánh xe, nên những số trúng lớn đều về tay ông cả.

Gian lận như vậy nhiều lần, mà không đổ bể, là ông ta chia tiền cho nhiều người khác. Lẽ tự-nhiên mấy ông chủ nhà in mà ông đã mưu tính có một phần trong đó. Bây giờ nhiều ông chủ nhựt trình hay biết, nhưng giấu kín, để chia tiền ấy với thân-sĩ Nitixat.

Nhưng ở đời, không có sự gian dối nào mà qua mắt pháp-luật và thánh-thần cho được (dân Xiêm tin ở thần thánh lắm) nên việc nầy đổ bể ra, ông ta bị bắt, đồng - thời nhiều người đồng-lõa khác cũng bị tống giam

Xét nhà, gặp một mớ giấy « số giả » ấy rất nhiều. Điều - tra mới biết từ hôm gian lận tới nay, ông lời được 50.000 đồng « ticaux » Việc còn điều-tra nữa, những bị - cáo vẫn còn bị giam.

Dư luận chưa biết rồi đây chánh-phủ liệu lẽ nào. Hoặc là bồi thường số tiền thiệt hại cho dân chăng? Nếu Chánh - phủ không lo liệu phương-pháp ổn thỏa, thì e từ đây nhơn-dân mất sự tin cậy, và không chừng không mua giấy dự cuộc xổ số nữa thì nguy.

Xe hơi đụng tàu chìm

20 người thiệt mạng

Xe hơi đi trên đường cái, tàu chạy dưới sông, thế mà có nạn xe hơi đụng tàu chìm, thiệt không ai tin cả.

Nhưng mà quả có vậy.

Tin ở « Le Laire » nói rằng một chiếc xe hơi chạy trên đường cái dọc theo mé kinh rủi chạy lỗ tuốt xuống kinh. Xe hơi nhào trên một chiếc « tàu chơi bời », tàu nghiêng một bên, chìm đi. Người ta trên tàu bị nước cuốn chết hết 20 mạng.

Chết cái mới oan đa !

Nhậu rượu đá rồi xách dao chém người trọng bịnh

Mới đây ở Phú-Nhuận có xảy ra một vụ đổ máu như vầy :

Nguyễn tên Nguyễn-văn-Mạnh có mướn tên Huê làm nhà, mỗi ngày 4 các bạc.

Làm nhà xong, bữa chót Huê đến làm có nửa ngày. Mạnh nói với Huê đừng lấy tiền để 2 các ấy mua rượu, còn va chịu 1 đồng mua đồ ăn làm một tiệc đánh chén chơi.

Huê chịu, một lát, rượu thịt để bưng lên, hai người ngồi ăn uống chuyện vãng coi thích chí lắm.

Mãn tiệc Huê cáo từ về nhà rồi không hiểu vợ đốc xúi sao đó hay là anh ta muốn làm trận thương đến Mạnh đòi 2 các bạc ấy lại.

Cãi cọ với nhau một hồi, Huê rút con dao ra chém Mạnh mấy lát rất sâu.

Người ta liền chở Mạnh vào nhà thương Bàchiểu để băng bó.

Hiện giờ Huê trốn biệt, nhà chức-trách đương kiếm Huê.

Một sở nuôi và bán heo sẽ thành lập

Quan Thống-đốc Nam-kỳ, đã ký tờ nghị định, ngày 9 Aout, định lập tại Namkỳ một sở để xem xét về các vấn đề thuộc về sự sanh sản, sự chọn giống và xuất cảng loài heo trong xứ.

Sở ấy có ông hội-trưởng là quan Thống-đốc Nam kỳ hay là người thế mặt cho ngài ; quan chủ sở Thú y ; một phái viên viện Pasteur Saigon ; một phái viên nhà buôn bán heo Annam và Huê-kiều ; một phái viên các hãng tàu chở chuyên heo.

Thơ-ký là một viên quan sở Chánh-trị (Rédacteur des Services Civils).

Xuất cảng không được quá một số nhứt định

Mỗi tháng, heo bán ra ngoại quốc không đặng quá 7.000 con. Số heo chia ra cho mấy thương gia và số chở mỗi chuyến tàu sẽ có quan Thống đốc nhứt định.

Ngài cũng ra lịnh chỉ cách chở heo nữa. Heo phải để trong giỏ tre rộng, heo khỏi tới túng, giỏ ấy sắp trên sạp bằng cây. Nếu bon tầu bằng sắt thì giỏ ấy phải gát trên khút cây bề dài ít nữa là 2 tấc.

Giỏ sắp hàng để cách khoản 1 thước và không đặng chồng lên quá 3 giỏ.

Đến ngày tàu đi, thương gia phải đánh giây thép qua Singapore cho hay số heo chở đến là bao nhiêu và hiệu tàu chở heo đó.

Cách lựa heo tốt xuất cảng

Mấy con heo để xuất cảng trước hết phải đem nhốt 72 giờ.

Trong lúc ấy sở Thú y đến xem xét từ con coi có bịnh hoạn chi chăng.

Trước giờ chở heo xuống tàu, đem heo ấy tắm rửa trong nước khử độc.

Những con nào mạnh khoẻ thì có đóng dấu của nhà thương gia.

Qua Thống đốc ra nghị này để bổ ích cho sự buôn bán heo xứ ta ra ngoại quốc đặng cao giá thạnh hành hơn nữa. Hiện giờ mỗi tháng xứ ta xuất cảng hơn 4.000 con.

Nhờ nhốt heo lại để cho hú-ý đến khán nghiệm, nhờ cách chở chuyên sạch sẽ, heo Namkỳ bán đắc lại đặng giá cao.

Ngài định số heo xuất cảng mỗi tháng không quá 7.000 con, cốt ý để cầm giá khỏi sợ heo bán ế, giá sụt, rẻ.

Anh em Bắc-kỳ đối với nạn lụt Biênhòa

Nghe tin ban Cứu-tế Nạn-dân mở cuộc lạc-quyên để thâu tiền cứu dân bị lụt ở Biênhoa, thì liền đó anh em Bắc-kỳ ở hội Bắc-kỳ Ái-hữu và Bắc-kỳ Nghĩa-trang nhóm họp lại để bàn tính công việc phải làm để cứu nạn dân ở Biênhòa.

Anh em bàn cãi mới cử ra một ủy-ban, có :

Ông Đỗ-như-Liên, chánh ủy-ban,
Ông Nguyễn-văn-Phúc, Thủ-quỹ,
Ông Nguyễn-văn-Nhạc, Thơ-ký.

để đi từ nhà của anh em Bắc-kỳ đặng quyên tiền.

Ủy-ban đã lên viếng ông Nguyễn-văn-Của để nhận sổ biên-lai đi quyên-tiền. Ông Nguyễn-văn-Của tỏ lời cám tạ cái nghĩa cử của anh em ở Bắc và ước mong cho anh em người Bắc vào ở trong Nam giúp cho ủy ban đi làm việc được kết-quả mỹ-mãn.

SỰ RỦI BẤT NGỜ

Tên Khiêm bị cá bông cắn

Tối đêm hôm qua, anh Nguyễn-văn-Khiêm 35 tuổi, nhà ở Bình-thung, thuộc quận Thủ - Đức, lội theo mé kinh đi mò tôm. Anh ta làm thế nào mà đang bước lủm chủm dưới nước gần tới lưng quần thình lình con cá bông to tướng lội tới, thấy tưởng mồi nhảy táp một cái bốp, ngậm chùm giái anh rứt chạy gần đứt tiện.

Anh ta bụm la lết lên bờ, chạy đi kiếm thuốc hàng, nhưng máu ra quá anh Nguyễn-văn-Khiêm bật ngửa chết giấc.

Mấy người ở gần thấy vậy liền chở anh ta đến nhà thương Gia-định nhờ quan thầy băng bó.

Nhơn vì tin tức nhiều, nên gát bài *Phải-quấy* lại.

Thời-cuộc nước Tàu

Mà Chiêm - Sơn bị kiện

Vì không nhìn một ông già làm cha

Nói tới tên Mã-Chiêm-Sơn, tưởng phần đông bạn đọc đều nhận ra người nầy là ai rồi.

Một vị anh hùng có một không hai của nước Tàu trong hồi binh lửa với Nhựt. Họ Mã đã từng xông pha trận dữ, một mình quản-lãnh nghĩa-quân, làm quân Nhựt kinh hồn vỡ mật ở vùng Hắc-long-giang. Vị anh hùng ấy hôm trước vì phẫn-uất về việc Nhựt xâm lăng Hoa - bắc, mà phải vỗ bàn, đạp đất, chỉ trời thề quyết đem thân bảy thước đáp nợ non sông, nếu chánh - phủ Quốc-dân sẵn lòng nạp dụng.

Nhưng, anh hùng mạc - lộ, tấm lòng ái quốc của Mã có chăng chỉ thế với Cao-minh, chớ nào ai rõ thấu nữa?.

Mã tuy bấy giờ bị chánh - phủ Namkinh «quên» đi, chớ quốc-dân Tàu vẫn còn ham-mộ khí - tiết của Mã lắm. Thủ-đoạn anh hùng, một lời nói, một việc làm, thứ gì của Mã đều được nhân dân chú ý. Nó có ảnh-hưởng sâu xa như vậy, nên vừa rồi, Mã tuyên-bố từ con là Mã-Khuê, vì nó mê chơi bời lêu lỏng, đến nỗi bị quân Nhựt bắt giam. Mã không xót tình thâm mà chịu khuất phục dưới quân thù; việc nầy nhơn dân càng thêm kính-phục hơn vậy.

Nhơn-dân kính-phục Mã, nên mới đây có ông già tên Mã - Vinh kiện, nói Mã không nhìn mình làm cha, nhơn-dân lại ngạc-nhiên và chú ý một cách đặc-biệt. Đơn kiện đã đệ ra tòa - án Thiên - tân rồi, chuyện nó lỵ-kỳ làm sao.

(Coi tiếp trương nhì)

Uông-Tinh-Vệ từ-chức

Quốc-dân-đảng cố nài Uông ở lại

Uông-Tinh-Vệ từ-chức.

Tin nầy chúng tôi đã đăng trong mục văn-tắt rồi.

Uông là Hành-chánh viện-trưởng và lại kiêm cả Ngoại-giao bộ-trưởng. Uông từ-chức vì lẽ gì ?

Uông tuy một mình đảm-nhận hai trọng trách, chớ không lấy đó than là nặng nề, trái lại, Uông làm việc hết sức hăn hái. Rủi sao tháng trước đây, Nhựt gây sự ở Hoa-Bắc. Quốc-dân thống-trách chánh-phủ đến điều. Uông cũng bị mang tiếng một phần trong đó. Đến khi công việc thương thuyết hoàn-thành, điều-ước Bắc bình hai bên sắp ký nhận thì Uông lại cáo bịnh, đi Thượng-hải điều trị.

Uông bịnh trong lúc Quốc gia hữu-sự, thiệt là điều khó nghĩ. Lên ở Thượng hải chưa bao lâu, thì xảy ra việc báo *Tân-sanh*, lúc nầy lại cần có một viên ngoại-trưởng ở tại bộ để giao-thiệp thương thuyết với Nhựt, nhưng Uông cứ giao phó cho viên Thứ-trưởng Từ-Mô mặc tình lo liệu còn mình thì lo đáp tàu ra Thanh-đảo mau mau.

Nói đi Thanh-đảo dưỡng bịnh, nhưng người ta có gặp Uông nói lại rằng Uông vẫn khoẻ mạnh. Vậy Uông cáo-bịnh đi đây là vì lẽ gì ? Điều ấy chưa ai rõ. Uông lại làm cho dư-luận ngạc-nhiên hơn nữa là từ Thanh-đảo, Uông đánh về hai bức điện-văn: Một bức để trình cho Quốc-phủ chủ-tịch Lâm-Sum một bức gởi cho trung-ương thường-vụ ủy-viên. Cả hai bức, Uông đều xin từ-chức.

Đại-khái Uông nói vì bịnh cũ phát lại, đi Thượng-hải thuốc thang không thuyên giảm, ra Thanh-đảo điều-trị, nay bịnh bớt nhiều. Uông cần ở lại săn sóc cho giứt bịnh, thì ngày giờ hãy còn lâu. Việc nước không lẽ phế như vậy, nên xin từ-chức và bảo-cử hai người là Khổng-tường-Hy thay cho ở viện Hành-chánh, còn Từ-Mô lãnh bộ Ngoại-giao.

Uông hết sức yêu-cầu chánh-phủ nhận việc mình xin và xin lượng giải cho cảnh-huống của mình.

Đảng Quốc-dân sau khi tiếp được điện văn thì nhóm lại nghị-sự. Đảng-bộ trung-ương quyết nài Uông ở lại, chớ không chịu cho từ-chức.

Việc nầy làm chấn-động dư-luận nước Tàu, mà liệt-cường thế-giới cũng chú-ý lắm.

TAI NẠN XE-HƠI GHÊ GỚM

trong hai ngày nay

Một bà già bị xe kẹt đứt lìa cánh tay

Hồi 7 giờ sớm mai hôm qua, chiếc xe đò Trần-Lủy số C. F. 583 ở trên Điện chạy về Saigon, xuống còn 4 cây số nữa tới chợ Tây-ninh, gặp chiếc xe Tam-tài số C. F. 844 chạy lên.

Con đường lên Điện tuy ngay mà chật hẹp quá, nên hai cái xe đò kình càng kia lúc tránh không cẩn thận, minh-thùng hai cái xe đụng sát nhau, một bà già tên Phải ngồi băn sau trên xe Tam-tài vì vô ý gát tay ra ngoài, bị xe kẹt đứt lìa cánh tay trái từ cùi nhỏ, khúc tay ấy bay bổng lên xe xem rất ghê gớm.

Chạy trờ tới một khoản, tên sớp-phơ Quan nghe hành khách ở đằng sau la : «*Bà già bị kẹt tay!*» Ngừng lại Cánh tay rớt ngay giữa đường, máu ra linh láng. Bà già ngộ nạn ngã lăn bất tỉnh trên xe, máu chảy đầy trên băn. Sớp-phơ Quan lật đật quày xe chở bịnh nhơn vào nhà thương, còn xe Trần-Lủy do tên Hồng-v-Tạo cầm bánh lúc nghe cái xạt liền ngừng xe leo xuống, thấy cánh tay nằm chình-ình dưới đất, nó liền chạy ra Cò cáo báo.

Lúc ông Cò Bourdieu hay tin nầy lên đến tận nơi làm ăng-kết. Trước mặt hai tên Sớp-phơ, ông Cò hỏi tên Tạo lúc xảy ra nạn nầy thì nó chạy bao nhiêu? Tạo khai chạy 10 cây số một giờ và quá 5 thước tây nó ngừng lại còn tên Quan cũng khai chạy chậm 10 cây số một giờ quá 10 thước nó thắng.

Xe hơi cởi xe máy dầu, hai người bể sọ lòi óc

Chín giờ sáng nầy, tại đường Hàng Bàng, gần Cây trâm ở Gia-định, có xảy ra nạn xe hơi nguy-hiểm lắm.

Nguyên một chiếc xe máy dầu ở Saigon đi vô, gặp một bà già đi bên phải, xe máy dầu cũng giữ theo phép mà đi, và tránh bà già. Xe nầy đi hai người.

Bỗng đâu đàng kia có một chiếc xe hơi Limousine, do một người tây cầm tay bánh chạy lại.

Xe máy dầu vì tránh bà già, nên lách ra ngoài thì xe Limousine trờ tới, cởi ngang lên xe máy dầu và cán luôn hai người trên xe ấy.

Đầu xe hơi bể nát.

Còn hai người trên xe máy dầu bị cán đó, một người đầu bể hai, lòi sọ, văng óc thấy ghê quá. Còn một người thì máu me đầy mình, không rỏ vít tích nặng nhẹ thế nào.

Cả hai đều bất tỉnh và được chở lại nhà thương, bịnh tình trầm trọng lắm.

Nghe chừng như trong hai người bị nạn đó, có người là con của ông ban Phúc làm thầu-khoán ở Biên-Hòa.

Ông Cò Bourdieu đo bề ngang con đường, xem lằng máu rơi và lằng bánh xe tránh, xong rồi ông trở về lấy lời khai các người làm chứng.

(Coi tiếp trương nhì).

MỘT CHIẾC TÀU CHÌM Ở BẮC-KỲ

20 người chết chìm

Ngày 8 Aout, hồi 7 giờ sớm mai, chiếc tàu hiệu Chan Long của hãng Loi Sing mở đổi chạy từ Hải-phòng lên Phulang-Thương, sẵn trên một bãi cát ngầm, tàu bị lật chìm tuốt.

Mấy người hành khách ở trên bon tàu đều cứu đặng, duy 20 người mắc kẹt dưới hầm bị tử nạn hết.

BỌN VÕ-QUAN NHỰT XÂU XÉ NHAU

Một vị nguyên-nhung bị viên tướng-lãnh đâm

Bữa 2 Aout rồi, ông nguyên-soái Tatzutan Nagata, xếp chủ phòng quân-sự ở Bộ binh bị một viên tướng lãnh xông vào đâm.

Vụ ám sát nầy làm cho dân sự xôn xao dữ lắm. Người ta đổ cho nguyên nhơn nầy vì đảng phái chia rẽ nhau mà ra.

Vị nguyên soái nầy đã thác rồi.

Có một phần dư luận khác nói rằng vì sự đổi chọn trong cơ binh sao đó, nên mới ra cớ sự như vậy. Lúc ám sát đó, một vị san đầm xông vô bắt sát nhơn, bị gươm đâm dhải vít nơi tay rất sâu.

...OFAT

...Á-BÁO

...ăm.. 12$00
...háng. 6,50
...áng.. 3,50
... 0,06

...ơ Tàu

...Tinh-Vệ
...chức

...-đảng cô nài
...g ở lại
...tư-chức.
... tôi đã đăng trong
...chánh viện-trưởng
...bại giao bộ trưởng.
...ì lẽ gì ?
...t minh dâm-nhận
...chớ không lấy do
... trái lại. Uông lâm
...hân hải. Rủi sao
..., Nhựt gây sự ở
...-dân thông-trách
...điều. Uông cũng bị
...t phần trong đó.
...iệc thương thuyết
...-ước Bắc bình hai
...h thì Uông lại cáo
...-hải điều trị.
...ong lúc Quốc gia
... điều khó nghĩ.
...hải chưa bao lâu.
... báo Tân-sanh, lúc
... mật viên ngoại-
...bộ cẽ giao thiệp
...với Nhựt, nhưng
...hó cho viên Thư-
...mạc tình lo điều
...đáp tàu ra Thanh-
...-đảo dưỡng bịnh.
... cô gặp Uông nói
...n k cẽ mạnh. Vậy
...i đây là vì lẽ gì ?
... rồ, Uông lại làm
...e-nhiên hơn nữa
... Uông đánh về hai
... Một bức đề trình
...ủ-tịch Lâm-Sum
...cho trung-ương
...iên. Cả hai bức.
...-chức.
...g nói vì bịnh củ
...hượng-hải thuộc
... thuyên giảm. ra
...-trị, nay bịnh bớt
... ở lại săn sóc cho
...ngày giờ hầy còn
...hông lẽ phế như
...-chức và bảo-cử
...ông-tương-Hy thay
...h-chánh, còn Tư-
...i-giao.
...êu-cầu chánh-phủ
... xin và xin lương
...ồn của mình.
...a sau khi tiếp được
...hém lại nghị-sự,
...ương quyết nài
...ớ không chịu cho
...hán-động dư-luận
...ệt-cường thế-giới

...U CHÌM Ở BẮC-KỲ

...chết chìm

... hồi 7 giờ sớm
... hiệu, Chan Long
...ng mở đồi chạy
... Phulang-Thương,
... cát ngầm, tàu bị
...nh khách ở trên
...u đặng, duy 20
... dưới hầm bị tử

...N NHỰT XÂU
...NHAU

...nguyên-
... bị viên
...ành đâm

... ông nguyên-soái
... xếp chủ phòng
...nh bị một viên
... vào đâm.
... làm cho dân sự
... Người ta đồ cho
...ấy vì đảng phái
...ra.
... nầy đã thác rồi.
... dư luận khác nói
...ọn trong cơ binh
...a cớ sự như vậy.
... một vị san đâm
... nhơn, bị gươm
... tay rất sâu.

HẢNG BẢO-KÊ
HIỆU
LA PROVIDENCE ET L'INDUSTRIELLE DU NORD
Ông BOY-LANDRY
Làm Đại-lý — 17, Place du Théâtre, 17 — Saigon

Hảng Bảo-kê nầy chuyên lo bảo-kê cho những xe-hơi, nhà cửa, phô và hàng-hóa cho anh em. Những người ở Saigon, Chợlớn hoặc ở trong Lục-tỉnh mà chịu bảo-kê với hảng nầy, nều gặp lúc rủi ro hư hại việc gì, thì hảng sẽ bồi thường một cách rất mau lẹ vô cùng. Xin anh em lưu-ý.

Lề rước Sắc ở Điện-bà Tâyninh

(Coi tiếp theo trương nhứt)

cho vẹn vẻ, nên lúc mới cô Kim và hai anh phong-sự vào thì họ thục lùi ngay. Cơm dọn trên tợ, mặc dồ tây không thế ngồi ăn trên vạng, hai bạn của tôi làm «gờ-reo» trở ra, cô Kim ra theo tôi cũng đi cho vui chơn.

Bước xuống trên núi, họ định kiếm bánh ăn đỡ đói, tôi mệt quá không đi theo, định ở lại lo cho họ chỗ ngủ. Cơm không ăn đành phải lo chỗ nghỉ, vận-động hơn một tiếng đồng hồ mà chẳng có chỗ nào. May gặp cô Nguyễn-thị-Kinh và mấy cô em, tôi thuật cách khổ cực đã trải qua, cô Nguyễn-thị-Kinh thông thạo việc chùa chuyền cắt nghĩa rằng đồng người phận ai nấy lo. Cô nhường chiếc chiếu lại cho cô Kim nằm con ba anh em chúng tôi, chiếc đệm để lạy Phật trên điện sáng đó, tôi lấy ra trải trước sân. Xong rồi tôi xuống kêu cô Kim và hai bạn lên, họ nói không thèm lên, tôi năn nỉ! Thấy tôi năn nỉ, anh Tử-Thành lớn tiếng bảo tôi phải lãnh bộ binh-lương trước đã. Đồ ăn trong chùa nào xe-xoa, bánh ít, bánh qui mới la n xong, hơi lên ngui ngút, nào là trái cây trên chùa chất cả dĩa bàn, mặc tình tôi định liệu.

Đến dỗi nầy không mạnh dạn thì ngủ đói, nên tôi trở lên rảo cùng nhà trù. Bánh vừa làm xong nhiều quá, mà người ta giữ chặn chặn, bộ mặt của mấy bà mấy cô ở dưới nhà trù không phải vừa gì, thế khó vận trù quyết sách, nên tôi rảo qua chỗ gởi đồ. Cô Nguyễn-thị-Kinh thấy tôi thất thơ vô lục đưa cho nửa ổ bánh mì và một gói đường, một hộp đậu phộng. Lãnh được của tặng mà biết mấy người bạn ở dưới kia đâu có chịu ăn, tôi bước ngay lên nhà tổ. Mười mấy anh đạo đương tịnh độ, mấy cô mấy bà ngồi trước bàn tồ dội mỏ, tôi ngó bên bộ vân chồ thấu tiền sẵng có hai tộ trái cây không ai gìn giữ. Cả ra lại đứng làm bộ coi tịnh-độ, lẹ tay, bốn trái cam bỏ vào túi, rồi thong thả bước ra cửa chánh điện! Lần-cần bước xuống từ nắt thang, chơn rung, trong bụng như đánh lô-tô......

Xuống phần phát trai-đàng, ăn cam như thế mà anh K. T. còn chê chua, cô Kim lên giọng đạo đức nói đã ăn chay mà còn ăn cắp, còn anh T. T. cứ việc lọt vô...

V. N. *(Còn nữa)*

Một bà già bị xe kẹt đứt tay

(Tiếp theo trương nhứt)

Trước mặt Cò [ra] h sớp phơ nào cũng khai chạy chậm lúc qua mặt, vì bà già vô ý mới bị nạn nầy.

Còn đứa con nuôi của bà già khai hai cái xe đều chạy mau cả, chưng bên xe Trần-Lủy khai xe của mình đi ban đầu chạy mau lúc gặp xe kia thì chạy chậm.

Vì sự chậm mau nầy mà mải đến 12 giờ trưa, ông Cò lấy lời khai mới xong. Sớp-phơ Quan đem ông Cò ra xe coi chỗ lằng trầy một đường dài trên mina-thùng xe của nó và nóc xe Trần-Lủy đụng nó bể tấm kiến, coi đương phía sau.

Ông Cò Boardieu cứ lấy sự công-bình, lấy khẩu chiêu hai bên và chứng cớ, lúc xong cho hai cái xe chạy.

Còn bịnh-nhơn thì đem lại nhà thương điều trị. Bị máu ra nhiều quá, bà Phải rên la nghe thảm thiết, còn cánh tay đứt đó đề trong thùng, bàn tay ló ra nắm lại coi ghê gớm lắm.

Bà Phải đây là vợ của một người lái bò ở Chợ-đủi. Trong bọn 18 người ở chung xóm đi lên Điện cùng Bà thì về coi còn có 17 người lành trơn mà thôi.

DU HỌC SANH TA BÊN PHÁP

Tại trường thuộc-địa

Trong số 17 học sanh Đông-Pháp thi bằng thành chung năm nay có 11 vị đặng bổ làm quan tham-biện tập sự sở Chánh-trị và 6 vị làm quan thanh-tra tập sự sở Thương-chánh.

M. G. Valencot con của ông Đốc trường trung đẳng Petrus-ký trúng tuyển số một: M. Boutellle con của một vị quan sở Chánh-trị hồi hưu đỗ đặng số hai M. Moutin con của một vị quan tham-biện hạng nhứt, đậu số tư: M. Pargoire con của ông Pargoire ở Saigon, đậu đặng số bảy.

M. Bouteille đậu thêm bằng cấp Văn Việt Nam và văn Cao-miên nơi trường học Viễn-đông.

Tại trường trung đẳng và Cao-đẳng

M. Nguyễn văn-Hung từng học tại trường Centrale - préparatoire lãnh đặng phần thưởng đặc-biệt, (prix d'excellence) và phần thưởng hạng nhứt về khoa vẻ (d'épure et de dessin graphique) : phần thưởng hạng nhì về toán-pháp và phần thưởng khoa học (accessit de physique).

Thế thì nơi một cái trường khoa-học lớn nhứt của Pháp (Saint Louis) danh tiếng của du học sanh ta không mất vậy. Lúc trước nên nhớ rằng M.M. Đặng-phục-Thong và Hồ văn-Nga cũng rinh luôn phần thưởng đặc-biệt.

M. Ho van Nga đậu số một trường Ecole Centrale.

M. Lê-viết-Hườn (en spéciales préparatoires) cũng học hay lắm nếu cậu vào trường trước tháng Octobre thì chắc sẽ đặng nhiều phần thưởng xứng đáng lắm, nhưng cậu rủi vào từng học nơi trường ấy trễ nên trong năm vẫn lo học thêm bài vở trước nữa.

M. Phạm-duy-Khiêm trúng tuyển agrégation de grammaire.

M. Ngô-đình-Nhu, con của M Ngô-đình Khả, Quan triều Thành-Thái hồm tháng Octobre năm rồi thi vào trường Centrale des Chartes đậu số 6.

Cậu học hành thông minh đứng đầu các bạn tác trong năm ấy và cậu vừa từng học ở trường ấy và vừa học thêm văn Tàu trường học Viễn-đông. Vì khoa nầy, cậu đứng số một.

Trong cuộc thi kỳ lễ Pâques tại trường Chartes, cậu Nhu đậu đặng số hai.

Tin vắn

Đêm hát của báo-giới tổ-chức vừa rồi, sổ sách tính chưa xong, chớ chúng ta có thể biết trước rằng số lời được vài trăm.

Nạn dân Biên-Hòa cũng đỡ được đôi chút.

∴

Nơi đêm hát ấy, cô Thanh-Tâm có dắt vài chục người học trò tới mua giấy coi hát, ban tổ-chức thấy vậy nên hạ giá tiền xuống cho.

Ấy, để tỏ dấu cám ơn cô Thanh-Tâm về việc nghĩa mà thôi.

∴

Đến như tin nói cô quyên giúp thêm 10 đồng thì ông Alpha viên là người đứng bán giấy hôm nọ nói rằng ấy là lời cô hứa đó thôi.

∴

Vậy chúng tôi cũng xin cải-chánh tin kia, và cũng có mấy lời cám ơn cô Thanh-Tâm một lần nữa. Chúng tôi đăng tin nầy, cốt chuộng sự thiệt, chớ không có ý gì khác.

∴

Gần đây quí cô, quí bà đều nô nức dùng dầu thơm phấn và son hiệu Forvil 5 fleurs, hơn các hiệu khác, vì giá rẻ và đồ tốt hơn.

∴

Người biết trọng vệ sinh đều ưa dùng savon rửa mặt và đánh răng hiệu Docteur Pierre.

∴

Hiệu Forvil 5 fleurs, là hiệu dầu thơm đang thạnh hành hơn hết người có mùi 5 fleurs là người đúng «mode».

∴

Chải tóc với brilIantine 5 fleurs Forvil đầu láng mướt mà lạ phưởng phất mùi 5 fleurs, là mùi người ta đang trọng nhứt.

∴

Quí cô quí bà sợ rụng tóc, nên dùng Pétrole 5 fleurs Forvil, dầu ấy vừa làm cho tóc dịu, mướt, vừa làm cho nó ra dài.

∴

Quí cô nào tóc dài, da trắng biểu hiệu của sắc đẹp thiên-nhiên, đều nhờ dùng dầu xức tóc Forvil, nhập và crème 5 fleurs.

∴

Muốn lấy giấy thi xe nhà xe đò, xe máy hơi do nơi Trường 95 bis đường Lagrandière Saigon. Học và thi mau giá rẻ. Muốn hỏi đều chi hãy lại hoặc viết thơ thương lượng.

Mà-chiêm-Sơn

(Coi tiếp trương nhứt)

Được đơn, tòa-án họp-xử hôm trung-tuần tháng Juillet, tiền-cáo là Mà-Vinh có đi hầu, còn Chiêm-Sơn thì lại phải đại biểu đi đối chất.

Quan tòa hỏi ông già Mà Vinh câu chuyện đầu đuôi ra làm sao. Mà-Vinh giải bày như vầy:

«Tôi năm nay 73 tuổi, quê huyện Phong-nhuận, thuộc trấn Thiên-tân. Hồi thanh niên tôi lấy vợ, sanh một trai một gái. Con thứ là Mà-chiêm-Sơn.

Nhà nghèo, tôi đi làm ăn xa, không mấy khi về nhà. Năm Chiêm-Sơn lên 7 tuổi, thì mẹ nó bịnh mà chết. Vắng cha, côi mẹ, Chiêm-Sơn phải tha phương với chị nó mà cầu thực. Mấy năm sau, tôi về tìm chị em nó gởi cho người họ hàng nuôi nấng.

«Chiêm-Sơn qua năm 12 tuổi, chị nó chết, nó lại trôi nổi bình-bồng, tôi về tìm kiếm khắp nơi không gặp, tôi định cho nó chết rồi.

«Bỗng bốn năm trước đây, khi quân Nhựt chiếm Thẩm-dương rồi thì cái danh tiếng anh hùng kháng Nhựt ở Hắc-long-giang đã bày ra khắp nước, anh hùng ấy là Mà-chiêm-Sơn: tôi ngờ đó là con trai của tôi chăng? Cách ít lâu, có người cùng làng ở Đông-bắc về nói lại với tôi rằng gặp Chiêm-Sơn nhiều lần, người ấy tức là con trai của tôi.

«Được tin như cởi tấm lòng, bương bả lên Hắc-long giang và qua tận Sát-cáp-nhĩ, nhưng vì lụt lội, đường sá không tiện thông thương, tôi đành ôm mối sầu chua xót mà trở lộn về.

«Năm ngoái nghe Chiêm-Sơn ở Bắc-bình, lận lội lên tới, thì Mà đã về Thiên-tân rồi. Tôi về đây do hỏi mãi, nhận biết chỗ ở, tôi vào nói rõ sự-tình, nhưng Mà-Chiêm-Sơn không nhìn-nhận. Tôi có tới mấy lần sau. Chiêm-Sơn cự tuyệt và cấm cửa, tôi xét chắc thấy tôi là lão già nghèo hèn, nên nó không nhìn là cha nó.......»

Tòa hỏi đại biểu của Mà, thì ra như vầy: «Chiêm-Sơn cũng thuộc huyện Phong nhuận, nhưng dời ở Liêu-ninh đã 10 đời rồi, cha là Mà-Thuần, mất đã lâu, có ba trai, Chiêm-Sơn là thứ ba. Người cha đã mất từ năm Dân-quốc thứ sáu, đâu còn ai nữa. Có lẽ ông nầy thấy con trùng tên mà nhìn lầm.........»

Tòa án Thiên tân lấy làm bối rối đang dò xét cho ra, và dư-luận đang chú ý tới vụ án nầy lắm.

Giúp nạn lụt Biên-hòa

Sổ quyên của Lục-Tỉnh Tân-Văn

Số tiền của báo Saigon quyên đã nạp cho ông Ng.-văn-Của, Hội-Trưởng Nam kỳ Cứu Tế Nạn-Dân

Số tiền có đăng trong Báo «Saigon» ngày 9 Août 1935 số 656 — 190$50

Các số tiền quyên mà không đăng trong số báo Saigon từ ngày không xuất bản :

		190$50
Personnel de l'Institut Prophylactique	22$90	
Vô danh à Biênhoa	1.00	
Vô danh à Sadec	2.00	
Ng.-kim-Trang		
S. F. C. A. à Saigon	1.00	
Hưng-Thái Saigon	3.00	
Vô danh à Cái nhum	5.00	
V.-q.-Tự à Bienhoa	2.00	
Vô danh à Saigon	10.00	
Bùi-thị-Hiêm Cái bè	2.00	
Institution H.-v.-Dư	2.95	
Nhan v.-Ấp Beatre	5.00	
Lê-v.-Hồ Soctrăng	11.00	
Cộng.....		67.85
		258.35
Nhập với số tiền của bổn báo chủ-nhơn đã quyên...		975.58
		1233$93

Chúng tôi xin thành-tâm đa tạ các nhà từ thiện trên đây.

Những ai muốn gởi cho tiền thì xin gởi ngay cho ông

NGUYỄN-VĂN-CỦA

Directeur du Lục-Tỉnh Tân-Văn
57 Rue L. Mossard, Saigon.

Còn gởi cho đồ ăn, thuốc uống, hoặc vải sô, thì xin đưa ngay lên Biên-Hòa cho quan chủ-tỉnh tiện việc cấp phát bây giờ.

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN
Compagnie Optorg — ROUEN

Hảng bánh Quốc-nữ

98, Rue Lagrandière. Saigon

Đã tám năm chúng tôi ra đời, trong thời gian 8 năm đã qua quí ông, quí bà hết sức mến tình vùa giúp, cho nên hảng chúng tôi được mở mang phát đạt. Ơn ấy chúng tôi thật vô cùng thâm cảm.

Lâu rồi chúng tôi đã sẵn có một cái lò điện, để nướng bánh cho đúng phép vệ-sanh nay hảng chúng tôi mới sắm thêm một giàng máy, thứ để đánh hột gà, thứ để xay đậu, thứ để nhồi bột thảy đều dùng hơi điện, khỏi phải tốn nhiều nhơn-công, nên chúng tôi có thể làm nhiều và bán rẻ.

Vậy xin mời quí ông quí bà lúc nào có rảnh, nên nhơn chút thì giờ đến viếng hảng chúng tôi cho biết.

Mới đây chúng tôi có chế nhiều thứ bánh làm toàn bằng đậu nành, ăn vô rất bổ dưỡng, dành để cho những người hoặc vì quá làm lụng mệt nhọc, hoặc vì thiếu máu nên yếu đuối dùng, nhứt là bột đậu nành, vài muỗng khuấy vào một tách nước sôi và đường thì bổ không thua gì chocolat và sữa bột.

Muốn cho tiện bề buôn bán và khỏi thất công quí ông quí bà nên chúng tôi có sắm một cái xe để đem bánh, mứt, nước mắm, sirop vân vân đi cùng đường trong châu thành, vậy xin quí ông quí bà mua giúp giùm cho chúng tôi được mau thạnh vượng.

N. B. — Tại hảng có cho thuốc rượu thiên thời và thuốc dán để hấp hạch và nhọt, trị ung thư, song đao, nhứt răng, nhứt nớu, sưng hàm, sưng tay, đau họng v..v.

TỐI NAY trước bữa ăn

Một viên **GRAIN DE VALS**

Thuốc nhuận trường làm cho ốm bớt làm bằng chất cây cỏi.
Sáng mai sẽ thấy kết quả

Trái tim Nam-Việt

Ai ơi cũng giống Lạc-Hồng.
Yêu nhau nhớ hiệu xà phòng Việt-Nam
Hàng nội hóa ta làm rất tốt.
Giặt không hao nhiều bọt không bồi.
Lại thêm giá cả rất hời.
Dùng cần đúng lang không sai chút nào
Bảy mươi hai phần dầu nguyên chất
Chồn thị trường tốt nhứt đầu hơn.
Đã trình y viện ban khen
Giấy tờ chứng nhận máy phen làm bằng.
Không chất độc không nồng không xót.
Dầu dùng nhiều không nhớt da tay.
Vì đem tắm gội càng hay.
Vừa thơm vừa mát không cay không nồng.
Đủ mọi vẻ sát trùng tẩy uế.
Đủ mọi đều sạch sẽ vệ sanh.
Công phu sáng chế rất tinh.
Áo quần không mục không tanh lại bền.
Đồng-bào hỡi đừng quên xin nhớ.
Dấu xà phòng mỉ nữ của ta.
Khắp trong đất nước Nam-nhà.
Bảo nhau ta cứ hàng ta ta dùng.
Xưởng chế tạo nhân công Nam-Việt.
Đương cạnh tranh kịch liệt với người.
Trường thương chiến nếu ta lui.
Mấy trăm thuyền thợ ai nuôi cho mình
Đồng bào hỡi thấu tình chăng ta.
Nghĩa tương phù chớ khá quên nhau.
Tiêu tiền phải nghĩ trước sau.
Sao cho nước thạnh dân giàu mới nên
Xin chớ để lợi quyền cho Khách.
Họ gánh vàng họ tách sông Ngô.
Rồi ra họ lại cười cho.
Con nhà Nam-Việt rõ khờ lắm thay.
Lời tâm huyết tỏ bày hết lẽ.
Xin đồng bạn ghi để bên lòng.
Ai ơi cùng giống Lạc-Hồng.
Yêu nhau ta giặt xà phòng VIỆT-NAM

Những người chán đời không muốn sống nữa

Nguyễn-thị-Quyền 19 tuổi chồng là Phan-văn-Hưng nhà ở Hạnh-thông-tây, xích mích với chồng sao đó nên buồn duyên tủi phận lén chồng uống hết một ly a-xít.

Người nhà hay chở chị ta vào nhà thương Giađịnh nhờ quan thầy rửa ruột cứu khỏi.

Hiện nay thị Quyền khỏi chết, nhưng còn yếu phải nằm dưỡng bịnh một ít lâu.

∴

Bùi-thị-Lê, 46 tuổi, buồn về tâm-sự thất vọng sao đó mà nở bẻ lá cây cà dược sắt uống để tự tử.

Người nhà hay chở thị Lê vào nhà thương Giađịnh.

∴

Anh Võ-văn-Nhường, 18 tuổi cũng uống lá cây cà-dược mà tự tử nữa.

CUỘC ĐẤU VÕ Ở LAITHIÊU

Rao đấu võ có hai hôm, mà đã có 15 võ-sĩ tới xin đăng tên và hai cô gái cũng xin dự tranh nữa.

Mà tới 15 Août mới khóa sổ. Vậy chư vị võ-sĩ nam-nữ các nơi, ai muốn dự tranh xin đăng tên cho sớm.

Có cúp võ-địch, có thưởng tiền, có cho bằng-cấp. Đăng tên nơi tòa-soạn báo *Lục-Tỉnh Tân-Văn* 57 Rue Lucien Mossard, do M. Thân Công, hay do M. Lưu-tuấn-Lảnh, cai-tổng Bình-chánh (Lái thiêu).

Mardi 13-8-35 ×× **TIỂU-THUYẾT số 84**

江 湖 劍 俠
Giang hồ kiếm hiệp

火 燒 紅 蓮 寺

Hỏa thiêu Hồng liên tự

Nguyễn-Chánh-Sắt dịch thuật

HỒI THỨ MƯỜI

Mộc - thương - dâu thân - nương tiền biệt,
Thiếc-lảnh-trượng tồ-mầu vô tình.

Quế-Võ tâm thần vừa định bèn hỏi nàng rằng: «Cái tài võ nghệ của Nhạc-phụ thì tôi biết không ai bì kịp, còn cái sức của đại-ca thì tưởng cũng chẳng vừa gì; tôi cũng tư biết rằng mình không phải là tay đối thủ với hai người ấy thì đã đành rồi.

Mà nay hai người đã đi khỏi hết rồi, còn lại ở nhà toàn là đờn-bà hết cả, thì giả một cây thiếc-côn của tôi đó, ai làm gì cho nổi, mà nàng nói sao nghe ghê quá vậy. Như mấy người ấy thì sợ nỗi gì? Tôi không biết hay sao?

Cam-liên-Châu nói: Chàng biết đâu cho được, vậy chớ không phải chàng mới nói với tôi hồi nầy rằng bà-nội có hứa để tiền hành chúng ta hay sao? Nầy, tôi nói cho chàng nghe, trừ phụ-thân với đại-ca ra rồi, còn sợ hơn hết là bà-nội đó đa; vậy chớ chàng không biết hay sao»?

Quế-Võ thất kinh hỏi: «Cha chả! Bà nội đã đến cái tuổi đó rồi, tôi tưởng hễ bà có đi đâu là phải có người dắc, chớ có dè đâu là một bà già đã 98 tuổi rồi mà còn sức mạnh lắm hay sao?»

Cam-liên-Châu cười rằng: «Đừng nói tới bà-nội làm chi, lâu cho tới mấy đứa a-huờn, cũng không có đứa nào là yếu nữa kìa. Dầu cho ai có tài hay sức giỏi thế nào cũng chẳng đi qua cho khỏi được mấy lớp cửa kia nữa. Chàng đừng có tưởng cái cây thiếc côn của chàng, đó mà không ai làm gì cho nổi mà lầm.»

Quế-Võ nghe nói đỏ mặt, trong lòng thiệt là chẳng phục, song chẳng dám tranh biện.

Cam-liên-Châu lại nói tiếp nữa rằng: «Chàng đã nói với bà-nội rằng ngày mai nầy chúng ta lên đường. Thế thì sáng mai chắc là chị dâu ở giữ cửa phòng của chúng ta đây rồi, nhưng mà võ-nghệ của chị dâu thì không hơn chúng ta là bao nhiêu, chúng ta không đủ sợ; còn người mà giữ chỗ cửa thứ hai, chắc là mẹ ruột của tôi, mà bề nào cũng là tình mẹ con, không lẽ mà người lại làm khó dễ cho chúng ta; thì chỗ cửa ấy chúng ta đi qua cũng dễ. Nhưng mà chỗ nào cũng vậy, chàng chớ nên ra tay làm chi; phải coi chừng theo tôi cử động thế nào là chàng cứ làm y theo như tôi vậy.

Còn đến cái cửa thứ ba thì về phần bà thứ-mẫu của tôi; mà thuở nay bà ấy vốn chẳng ưa tôi; mà cây thương của bả lại là thần xuất quỉ một, võ-nghệ của đại-ca đều nhờ học với bả. Cha tôi có khi cũng còn sợ bả kia nữa. Nhưng mà cũng may cho chúng ta một chút là lúc nầy bà bị một mụt ung độc ở dựa dưới nách bên phía tay mặt đau đớn nhức nhối lắm, dầu bả có muốn làm dữ thì bả hươi thương cũng là bất tiện; chúng ta phải ráng sức mà ngăn đỡ cho được một vài hiệp, bả bị đau đớn nhức nhối, cầm cự lâu sao nổi, thì chỗ ấy chúng ta cũng ít lo. Chỉ có sợ hơn hết là bà-nội, lại bả thủ ở cửa ngoài, cây gậy của bà thiệt là lợi hại, nói tới mà bắt lạnh mình.

Nếu thoát qua khỏi được cái tay bà ấy là cái phước của vợ chồng ta đó; bằng không thì là tại ở cái mạng-số của vợ chồng ta chỉ có bấy nhiêu, chớ chẳng còn có cái phương pháp gì mà trông cậy cho được nữa rồi. Vậy thì đêm nay chàng hãy nghỉ ngơi cho sớm, để dưỡng lấy tinh lực, và phải vái van với vong linh cha mẹ nơi dưới cửu-tuyền, ráng về mà phò hộ dâu con, để phòng nối truyền Quế-thị; sống thác cũng là một phen nầy đây mà thôi.»

Quế-Võ nghe nói thất kinh, lấy làm bối rối, bèn nghĩ thầm rằng: «Ta ở đây đã hèn lâu, mà không dè quyến thuộc cả một nhà, đều tài tình như thế kia, vậy mà ta không biết; luôn cho đến vợ ta, cũng là một tay tinh thông võ-nghệ, mà ta cũng không hay.»

(Còn nữa)

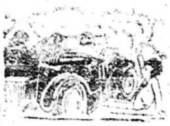

TIN trong nước

Xin đồng-bào nhớ cho câu nầy :

Nhiều điều phủ lấy giá gương,
Người trong một nước phải thương nhau cùng.

Mà giúp cho nạn dân ở Biên-hòa ít nhiều, thiệt là ơn đức lớn lắm vậy.

SAIGON

QUAN LẠI THUYÊN CHUYỂN

Saigon. — **M. Võ-văn-Liên**, surveillant hạng nhứt và **M. Lê-văn-Ut**, surveillant hạng ba sở ngục thất, làm việc ở Côn-nôn, đắc lịnh đổi về khám lớn Saigon thế cho MM. Vo-văn-Thu và Nguyễn-văn-Tu đổi ra Côn-nôn.

∴

M. **Nguyễn-văn-Dăn**, thầy trong trái hạng sáu, làm việc tại Gocông, theo đơn thầy xin đắc lịnh đổi về Chaudoc làm sở trồng-tria dưới quyền quan Thanh-tra sở ấy.

M. Nguyễn-thanh-Huy đổi xuống Gocông thế cho Nguyễn văn-Dăn.

∴

M. Trần văn-Ngo, điều dưỡng hạng nhứt làm việc ở Cholon, đắc lịnh đổi ra Côn-nôn thế cho M. Chiêu-Ban đặng thầy nầy đổi về Cholon.

∴

GIAĐỊNH

NGƯỜI CHỒNG ÁC NGHIỆT

Ngày 7 Août rồi, Nguyễn-thị-Nhỏ có đầu đơn tại quan Biện-lý Giađịnh mà thưa người chồng của chị là Huỳnh-văn Phải, chị khai rằng ăn ở với chồng hơn 2 năm nay sanh đặng một đứa con 4 tháng. Hôm nọ chồng thị đánh thị dữ quá nên thị phải trốn đi.

Mấy ngày vắn một con, thị thương nhớ con quá nên lén lúc trở về thăm đứa nhỏ.

Người chồng đã không ăn năn còn rượt đánh chị nhữ từ nữa.

Quan Biện lý đã phú cho chủ quận xét hỏi.

Hiện nay thị nhỏ còn nằm dưỡng bịnh tại nhà thương Gia-định.

∴

THUDAUMOT

XE HƠI ĐỤNG XE THỔ MỘ

Chiều ngày 12 Août lối 2 giờ chiều trên con đường đi Thudaumot gần cầu ông Dầu chiếc xe hơi Camionnette hiệu Citroën của thuốc Võ văn-Vấn số C.9 252 dụng với xe thổ mộ số 72 T.D.M.

Bánh sơ cua bên xe hơi văn nhằm bánh xe thổ mộ gãy lọi.

Người ngồi trên xe và ngựa may vô hại.

∴

BẠCLIEU

BỢM CHẶC CẮN ANH PHẮT-TƠ

Mới đây anh Bang làm phắt-tơ cho nhà giây thép Baclieu, có việc vào phòng văn của ông chủ giây thép, lật đật dựng chiếc xe máy trước thềm.

Một lát, anh trở ra dòm tứ phía chiếc xe máy đâu mất. Không lẽ nó mọc cánh bay đi, thôi chắc rồi, bợm nào rình sẵn thừa dịp Bang vắn mặt lỏn đến nhảy thót lên dộng mất đất rồi còn chi.

Mặt mày buồn nghiêng, anh ta mượn xe đạp đi cùng kiếm nhưng vô hiệu quả.

Chiếc xe máy ấy hiệu Bécé-Sport giá đáng 85 đồng.

Namkỳ

BIÊN-HOA

NƯỚC LỤT LỚN SÔNG DONNAI BIÊN-HÒA

Năm 1925 nước dưng lên bề cao trên 3 m 00.

Nhơn dân bị lụt nghèo lại gặp hồi kinh-tế.

Năm nay 1935, bị lụt trở lại bề cao có 2 m 70.

Người bị lụt làm dàng gát trong nhà mà ở, kẻ ở bè chuối người ở ghe thuyền, lớp chạy bỏ nhà bỏ của, kiếm chỗ khô ráo mà ở lọi ngoi, biết bao nhiêu cảnh khổ cực những người bị lụt mà kể cho xiết, chút đói lạnh.

Thú vật chết rất nhiều, tài sản hư trôi, nhà cái sập cái trôi, biết bao cảnh khổ nghèo của nhơn dân ở Biên hòa sắp đến.

Tôi xin tỏ dưới đây.

1·) Ruộng cấy vừa dứt tay nước tràng lúa non phải chết.
2·) Mía lao trồng để làm đường hao bảy còn ba.
3·) Các vườn bưởi ổi cây trái-hư bảy còn ba.
4·) Đậu phộng đậu nành đậu xanh khoai bắp.
5·) Các nghề : trại cưa, lò lu, lò gạch, lò ngói, bị nước lục ngập đều hư hại trôi nồi.

Tóm tắc lại nhà cửa trôi, hư, sập, tài sản điêu tàng ruộng vườn tam hoang.

Các nhà bị lụt khó mà sâm y như củ đặng. Theo phần tôi không sao cả, nhưng mà tai tôi nghe mắt tôi thấy bá tánh kêu rêu than đói, rách, nghèo khổ, không nở tôi ngồi khoanh tay cho yên lòng.

Nên tôi cả tiếng yêu cầu qui ông qui bà qui thầy qui cô, giàu có dư ăn dư để, và các tỵ các sở có lương bổng lấy lòng bác ái hộ tiền, lúa, gạo vải bô, nay nước dực xuống bình như củ rồi.

Cứu, cứu, cứu, tế, cấp nạn nhơn dân trong tỉnh Biên-hòa!

Nay kính cáo,
Mai-văn-Thành.

∴

Bắckỳ

KHÔNG TIỀN ĐÓNG THUẾ, MỘT NGƯỜI DÂN THẮC CỔ CHẾT Ở HATINH

Mới đây tên Giai-hưởng dân làng Xuân-viên thuộc huyện Nghi-xuân trong mấy năm kinh-tế khủng-hoảng lại bị luôn nạn lụt nên nhà nghèo xơ xát. Vợ con đói rét lại kỳ sưu-thế đã đến nữa.

Anh ta khổ tâm lắm, đi kiếm công ăn việc làm thì chỉ đủ mua gạo nuôi vợ con mà thôi, tiền đâu dư mà đóng thuế má.

Nghèo quá, bây giờ cùng vô sở xuất, anh ta quyết chí tự vận cho rảnh nợ trần nên anh lấy giây làm vòng treo cổ chết.

Tội nghiệp, anh chết, bỏ vợ và một bầy con dại chít chiu, từ đây ai nuôi dưởng.

TAYNINH

BẮT VỢ NGOẠI TÌNH

Anh Nguyễn-văn-Tấn kêu là Tây ở Hảo-đước đi làm ruộng xa để vợ ở lại nhà.

Nhưng phòng không lạnh lẻo chị ta không chịu nổi cái cảnh lẻ loi ấy nên đem mảnh tình mà san kẻ với N.. bấy lâu nay.

Thấy gái hư mất tiết người hàng xóm động long thương cho anh Tân hay.

Trời đang êm lặng bổng nổi phong ba. Tấn nghe tin buồn bả lắm nhưng tự hỏi biết có thật vậy chăng, anh nên trở về xem cho tường tận.

Khuya đêm ấy. Tấn trở về nhà rình bắt đôi gian-phu dâm-phụ tại trận. May Tấn tuy cơn ghen nổi lên ngùng ngụt chớ không dám hành hung vì tên tên N... có dắc theo tên D... là tay anh chị có danh.

Lòng dạ đàn bà trắng đen quá đổi.

∴

SADEC

GIÀU LÒNG HÀO-HIỆP

Lúc 9 giờ sớm mai, ngày 3 Août, có một chị đàn bà chừng 30 tuổi, ngồi trước chùa Bà gần nhà hội làng Tân-vinh-Hòa, đang khóc la kể lể nghe rất thê thảm trên tay chị có bồng đứa con nhỏ, mình mảy ốm còn da bọc xương, chết đâu hồi nào.

May lúc có ông Quản Triệu đi ngang qua hỏi, thị nói rằng :

«Bẩm ông, tôi tên Lê-thị-Tân, 26 tuổi, ở làng Tân An, (Cânthơ), nhà nghèo khổ, chồng tôi phải tách thân lên Chaudoc làm ăn trong lúc tôi có thai nghén.

Đến nay chưa thấy về mà tôi lại gần ngày, tôi sanh ra đặng đứa nhỏ nầy chừng 1 tháng nay, tiền bạc hết sạch, phần tôi còn non ngày non tháng làm chi không được, tôi đánh liều bồng con đi lên Chaudoc tìm chồng, rủi giữa đường con tôi mang bịnh nguy cấp mà phải bỏ mình.

Ông ôi! đến đây xứ lạ quê người, tôi biết cậy nhờ ai bây giờ, chỉ có ngồi ôm con mà khóc kể đây thôi!»

Ông Quản nghe qua động mối thương tâm bèn đến cho lục bộ hay đến khám xét tử thi đứa nhỏ thấy không có vít tích chi kỉ à nghi hèt.

Hương chức làng chạy tờ cho quan quận hay và đi khuyên để giúp người cùng khổ.

Quan Quận cho tiền thị Tân đi Chaudoc tìm chồng và mấy ông khác chung đậu chút ít cho chị lo việc tống tán con.

Lòng vàng, cử chỉ hào hiệp đáng nêu gương thay.

Trước cái tình cảnh ấy, thì Tân động lòng rơi lụy.

Cùng Qui nữ-đồng-bào

Cả năm chị em chúng tôi thiết nghĩ một xứ rộng lớn như xứ Nam-Kỳ ta một năm sản xuất không biết bao những vật thực và đồ nữ công do nơi sự chế tạo hay khéo của chị em Phụ-Nữ nước nhà.

Nhưng mỗi năm, trừ nơi mấy cuộc hội chợ ra, thì người ngoại-quốc, khi muốn cần dùng mấy món đó, không biết đâu mà hỏ mua. Thế là một đều rất khuyết điểm mà chúng ta không dè. Vì vậy nên chúng tôi hiệp nhau chia lo về việc sắp đặt nhà để trử ròng đồ Nữ-Công và Nội-Hoá như : bánh, mức, mắm. Gồm các thứ món ăn của người Annam, tiện vô hộp vô chai. Công cuộc của chúng tôi sắp làm đây là mong ... cho thiệt sự ...

Thứ nhứt. — Giúp chức nghiệp cho những phụ-nữ chuyên môn nghề bánh trái làm kế sanh nhai, giúp chúng nuôi con trong khi khuẩn bách ; sau nữa tiện cho người có việc biết cho mua, khỏi phải hoài công tìm kiếm.

Thứ nhì. — Các nước Ngoại Quốc không còn chê ta là dở, vì đồ xứ ta rẻ lại ngon tươi, ta không trọng dụng lại đem tiền làm lợi xứ người, mà phải chịu giá mắc bằng hai.

Thứ ba. — Làm cho mở mang Nữ-Công bạn gái, vì còn đua tranh nhau thì cần bày cái mới cái hay để làm cho vẻ vang chung nước nhà.

Vậy từ đây trong chị em ai có món chi ngon khéo như bánh, mức dẽo, thịt hay cá chà bông, các thứ dưa chua, tỏi, kiệu, các thứ mắm như, mắm tôm, mắm ruột mắm thái, mắm ruột, mắm cá cơm, mắm nêm và nước mắm hồn v. v... Xin gởi kiểu đến cho bà bát vật Lưu-văn-Lang, N· 94, rue Chasseloup-Laubat xem thử, như các món ấy có thể bán được tiện dễ lâu, thì sẽ viết thơ bàn tính về sự gởi cho chúng tôi bán giùm hay là bán đứt, hoặc giáp mặt với chúng tôi sẽ thương lượng rõ hơn.

Mong đồng bào chiếu cố.
Mmes Lưu-văn-Lang,
Trịnh-đình-Thảo,
Nguyễn-trọng-Tuệ,
Nguyễn-bảo-Ca
Cao thị-Cường.

CASINO DE SAIGON

Thứ sáu 9 tới thứ năm 15 Aout

TOBOGGAN

Một trận đấu võ kịch-liệt
Võ-sĩ G. CARPENTIER đánh với PETERS tay đánh vật đã nổi danh. Ai ham mộ thể-thao chớ bỏ qua dịp nầy

CASINO DE DAKAO

Thứ năm 8 tới Chúa-nhựt 11 Aout

LA RUE SANS NOM

« Đời lao-động »
nhiều cảnh thương tâm
tình đời éo-le...

ÉDEN-CINÉMA

Thứ tư 7 tới thứ ba 13 Aout
6 Aout

SEIGNEURS DE LA JUNGLE

Đời tranh sống của loài ác-thú. Một phim ghê gớm mỗi đoạn làm ta phập phòng lo sợ— cảm động... Chớ bỏ qua.

THUỐC ĐẠM

Mùi thơm 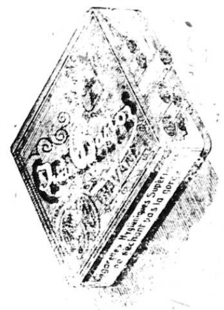 *Vị dịu*

đó là mấy tánh chất tốt của thuốc điếu hiệu

BASTOS

6 su một gói

HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM

Hội bạc danh Pháp chuyên lập tư bổn dưới quyền kiểm soát của Quan Toàn-Quyền Đông-Pháp về hành vi của Hội trong Đông-Pháp

Vốn đã đóng tất cả 1 000.000 lượng bạc và 8 000 000 quan tiền Pháp

Hội Quán : *7 Avenue Edouard VII* — **SHANGHAI**
Quản-Lý về Đông-Pháp : *26, Rue Chaigneau* — **SAIGON**

VÉ T. 2

Vốn $1.000 —
mỗi tháng góp $8.—
trong 10 năm là lâu

Vốn sẽ hồi lại sau 12 năm hay là hồi cuộc xổ số mỗi tháng.

Phần trúng số
1 hạng bộ trong 1678 hạng bộ.

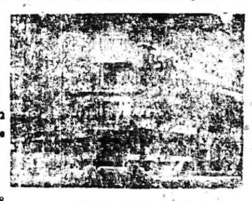

Hotel Splendide. — Hanoi
Tư sản của Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

VÉ T. 5

Vốn $5 000 —
mỗi tháng góp $5,
trong 15 năm là lâu

Vé này được dự 3 cuộc xổ số mỗi tháng :
a) 1 số hồi lại $5000. —
b) 1 số hồi lại $1000. —
c) 1 vé miễn góp $1000. — đổi cho vé trúng ra

Phần số trúng
a) 1 phần trong 30.000
b và c) 1 phần trong 3000

SỐ DỰ TRỬ cần dùng để lập tư bổn có thể hồi vốn mục đích các vé xuất ra trong cõi Đông-Pháp .... $1 126 548,70 (ngày 31-12-33)

SỐ BẠC của Hội ở Đông Pháp để bảo kiết số dự trử trên đây $1.146 687,19
Số nầy gồm trọn là bạc cho vay có thế bất động sản có huê lợi, tọa lạc trong Đông-Pháp — Nhà, Phố — vân vân...

LẠI NỮA HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM còn có đất nhà ở Đông Pháp, cả thảy trị giá ước chừng .... $ 400 000.
Đó là một số bảo kiết phụ thêm cho người chủ vé

VÉ CỦA HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM PHÁT HÀNH RA TRONG XỨ ĐÔNG-PHÁP thì có vốn bảo kiết ở trong xứ ĐÔNG-PHÁP, nên là một cách tiết kiệm chắc chắn và có lợi.

HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM

HANOI	SAIGON	PNOMPENH
53, Đại-lộ Francis-Garnier	26, Đường Chaigneau	94, Đường Galliéni

KHUÊ-BÀI DANH-DỰ

Quân linh ở Đông-pháp

(Tiếp theo)

Huynh dinh Cang, N· mle 1060, 1er Canonier au 4ème Régiment d'Artillerie Coloniale.
Nguyên khac Khoan, N· mle 2137, Brigadier au 4ème Régiment d'Artillerie Coloniale.
Trân van Thuan, N· mle 1988, 1er Canonier au 4ème Régiment d'Artillerie Coloniale
Vo van Dao, N· mle 1203, Maréchal des Logis-Chef au 4ème Régiment d'Artillerie Coloniale.
Vo Dong, N· mle 2509, Adjudent au 4ème Régiment d'Artillerie Coloniale.
Dang Dien, N· mle 822, Maréchal des Logis-Chef au 5ème Régiment d'Artillerie Coloniale.
Nguyên van Mau, N· mle 1397, Maréchal des Logis au 5ème Régiment d'Artillerie Coloniale.
Vu dinh Chuoc, N· mle 1162, Brigadier au 5ème Régiment d'Artillerie Coloniale
Nguyên duc Long, N· mle 1045, Brigadier au 5ème Régiment d'Artillerie Coloniale.
Trân van Nhung, N· mle 692, Sergent au 9ème Régiment d'Infanterie Coloniale
Dao tat Tinh, N· mle 7988, Sergent au 10ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale.
Nguyên Chuoc, N· mle 2037, Sergent au 10ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale.
Nguyên Si, N· mle 3981, Tirailleur de 1ère classe au 10ème Mixte d'Infanterie Coloniale.
Trân van Nhun, N· mle 142, Tirailleur de 1ère classe au 10ème Régiment d'Infanterie Coloniale.
Nguyên van Tam, N· mle 1635, Sergent au 11ème Régiment d'Infanterie Coloniale.
Do Chuyen, N· mle 7498 Sergent-chef au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale.
Nguyên huy Vun, N· mle 7831, Sergent-chef, au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale.
Hoang duc Hanh N· mle 1076 Sergent au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale.
Dang dinh Tuc, N· mle 274, Sergent au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale.
Pham van Chi N· mle 3482, Tirailleur de 1ère classe au 19ème Mixte d'Infanterie Coloniale.
Ho tan Quing N· mle 4435, Tirailleur de 1ère classe au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale.
Vong a Tac N· mle 6036, Tirailleur de 1ère classe au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale.
Vong a Gieng N· mle 8084, Tirailleur de 1ère classe au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale.
Son Anung N· mle 8088 Tirailleur de 1ère classe au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale.
Nguyên danh Thi N· mle 653, Tirailleur de 1ère classe au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale.
Pham Kinh N. mle 4242, Sergent au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale (Réserves).
Vo duc Tinh N· mle 5277, Sergent au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale (Réserves).
Luong man Chi N· mle 759, Caporale au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale (Réserves).
Lê van Tuân N· mle 636, Tirailleur de 1ère classe au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale (Réserves).
Luong a Ly N· mle 795, Tirailleur de 1ère classe au 19ème Régiment Mixte d'Infanterie Coloniale (Réserve).
Pham van Tinh N· mle 2055, Sergent-chef au Régiment de Tirailleurs Annamites.
MM. Trân van Vi N· mle 2253, Sergent-chef au Régiment de Tirailleurs Annamites.
Nguyên Thao N· mle 336, Sergent-chef au Régiment de Tirailleurs Annamites.
Nguyên Phong N· mle 680 Sergent-chef au Régiment de Tirailleurs Annamites.
Nguyên van Tuong N· mle 1560 Sergent au Régiment de Tirailleurs Annamites.

(Còn nữa).

CLINIQUE MÉDICALE
Góc đường Mayer và Albert 1er, tại DAKAO (Saigon)
Téléphone: n° 255
DOCTEUR **PHAN-TẤN-THIỆT**
Ex-assistant en dermato-syphiligraphie à l'hôpital St Louis Paris
Ancien médecin attaché aux services de Darsonvalisation créés par le Ministère de l'hygiène pour la lutte antivénérienne
Có phòng nuôi bịnh giá rẻ và phòng ... Có nơi để thử máu, đàm, nước tiểu, nước óc, xét vi-trùng bằng kiến hiển-vi... Có chỗ riêng để rọi điện (radio diagnostic) và để chữa bịnh bằng quang tuyến (darsonvalisation, ondes courtes) Trị các chứng bịnh và chuyên-trị các chứng bịnh đờn-bà, bịnh đau gân đau xương, bịnh huê-liễu kinh-niên.

Giá lúa gạo bắp

Tại Saigon, ngày 14 Août 1935

GẠO

Chưa kể tiền thuế, bao lấy luôn — Mỗi tạ 60 ki-lô 700)

Gạo số 1 25% tấm	2.50 tới 2.57
Gạo số 2 40% tấm....	2.28 tới 2.33
Gạo số 2 50 tới 55% tấm .	2.25 tới 2.3
Gạo lứt 5% lúa	1.93 tới 1.98
Tấm số 1 và số 2..	1.79 tới 1.81
Tấm số 3	1.70 tới 1.74
Cám trắng	1.08 tới 1.15
Cám lứt.............	0.75 tới 0.80

LÚA

Chở đến nhà máy Cholon, bao lấy luôn — Mỗi tạ 68 ki-lô)

Lúa xay gạo thượng hạng	1.85 tới 1.90
Lúa xay gạo số 1......	1.73 tới 1.78
Lúa số 2,40% Nhựt-bổn	1.62 tới 1.67
Lúa số 2,50 tới 55% Java	1.55 tới 1.60
Lúa xấu..............	1.42 tới 1.45

BẮP ĐỎ

Bán tại Cholon 100 ki-lô — 2$55 tới 2.60

TIN TÀU TỚI

Ở Pháp lại
Le Lieutenant St. Loubert Bié le 16 août (M.M.).
Le Bernardin de Saint Pierre le 15 août après midi (M.M.)
Le ... Va...la le 30 août (C.R.)
Le d'Artagnan le 19 août (M.M.)

Ở Bắc và Trung kỳ về
Le Claude Chappe le 17 août M.M
Le Cap Padaran le 16 août (C.R)
Le Forbin le 26 août (C.R)

Ở Trung-hoa và Nhựt-bổn về
Le Porthos le 16 août (M.M.
Le Min le 31 août (M.M.)

Ở Singapore về
L'Albert Sarraut le 16 août (S.A.M.I.) (de Palembang).
Le G.G. Merlin le 22 août (S.A.M.I) (via Poulo-Condore)

TIN TÀU ĐI

Qua Pháp
Le Porthos le 18 août à 16 h. (M.M.)
Le Min le 2 septembre (M.M.)
Le Cap Padaran le 21 août (C.R.)
Le Forbin le 1er septembre (R.C.)

Ra Trung Bắc-kỳ
Le Forbin le 12 août à 12 h. 30 (C.R.)
Le Claude Chappe le 20 août (M.M)
Le Bernardin de St. Pierre le 18 août (M.M.)

Qua Tàu và Nhựt-bổn
Le Lieutenant St Loubert Bié le 19 août (M.M.)
Le d'Artagnan le 21 août (M.M.)

Qua Singapore
Le G.G. Van Vollenhoven le 14 août à 6 h. (S.A.M.I)

HƠI THỞ HÔI HÁM

nguyên do là ở nơi bộ phận tiêu hóa không được mạnh. Một viên grain de Vals uống trong buổi cơm tối, ban đêm sẽ thấm vào trong gan, bao tử và ruột và làm cho nước da trở nên trong ... thì thanh sạch.

Cuộc Đấu Võ-Lớn

và ... địch thưởng 100 đồng và một cái bằng cấp

Hội Canh Nông tỉnh Giadịnh sẽ mở cuộc đấu Canh-Nông tại trường-tỉnh Giadinh, năm ngày năm đêm, từ 4 tới 8 Septembre 1935.

Nhơn dịp ấy có bày nhiều trò chơi, nhứt là đấu võ Annam.

Thể lệ cuộc đấu võ này như vầy:

Điều thứ nhứt

Muốn dự thi phải đóng 2 đồng và nạp hình, võ-sĩ nào dầu ăn hay thua không phép đòi tiền nầy lại.

Điều thứ nhì

Võ-sĩ đăng lên cân và làm tờ cam-đoan rồi thì giáp cuộc được phép chọn lựa ra từ cặp đồng cân, bất luận hay trò cùng anh em học một thầy.

Điều thứ ba

Võ-sĩ nào không tuân theo điều thứ hai, thì bị sa thảy còn phải mất tiền đăng xin dự thi. Khi giám cuộc kêu tên võ-sĩ nào mà võ-sĩ ấy vắng mặt thì cũng bị sa thảy bà mất tiền

Điều thứ tư

Cuộc đánh võ nầy có năm đêm, bốn đêm đầu để tuyển anh hùng, đêm thứ năm mấy anh hùng ấy phải dự độ hội đăng tranh giải vô-địch. Võ-sĩ vô-địch đặng thưởng 100 đồng và một cái bằng cấp.

Điều thứ năm

Tiền hành lý và các tiền sở phí khác thì các võ-sĩ phải chịu. Thân nhơn, thầy trò của võ sĩ vô cửa phải mua giấy như các người khác.

Điều thứ sáu

Những thơ xin đăng tên phải gởi cho ông Quản-Lý (commissaire général) cuộc đấu Canh-Nông tỉnh Giadinh tới ngày 17 Août 1935 quá ngày ấy không thâu thơ nữa. Theo thơ phải ghim một cái mandat 2 đồng và hai tấm hình.

TIỂU-THUYẾT — 13-8-35 — SỐ: 82

鏡花緣

Cảnh-hoa-duyên

Dịch-giả: *Trần-trọng-Hợp*

HỒI THỨ MƯỜI CHÍN
Gặp ác thú, Đường-sanh ngộ nạn, Bàn Thân-thương, ngụy-nữ giỏi văn.
(Tiếp theo)

Nhưng tới đâu cũng gặp bọn thiếu-nữ dọc đường, thiệt lấy làm quái lạ. ông ta ngẫm nghĩ rồi để bụng, chớ không dám nói ra, bốn người đi qua khỏi cảnh núi phía tây, vừa tới nhà họ Ngụy liền đó, cảnh nhà họ Ngụy ở bên chơn núi, xung quanh cây cỏ sum sê, bốn phía nhà cung tên sắp hàng, lại có đồ phụ tùng về sự săn bắn đủ thứ.

Bọn Đường-Ngao trông thấy cảnh nhà ấy, biết là một nhà săn bắn có danh, bọn Đường Ngao vừa bước vào nhà, nàng Tử-lầu thỉnh ba người tới nhà khách ngồi đó, nàng Tử-lầu lật đật chạy vào nội-thất, báo tin cho mẫu thân nàng là Vạn-thị và thân huynh nàng là Ngụy-võ đặng hay. Vạn-thị và Ngụy-võ bước ra nhà khách một lần, chào mừng bọn Đường-Ngao phở lở, bọn Đường-Ngao đương ngồi đứng dậy, cũng chào mừng Vạn-thị và Ngụy võ liền khi, Ngụy-võ có bịnh loạn mặc dầu, xem diện mạo một người tuấn-tú, bọn Đường Ngao đối với Ngụy-võ thiệt có lòng kính nể mười phần, khách chủ làm lễ yết kiến nhau đã xong, bèn kéo ghế sắp hàng ngồi đó.

Ngụy-tử Lầu lấy bao-thơ của phụ-thân nàng để lại, cúi đầu hiến bao thơ cho Đường-Ngao, họ Đường mở bao thơ ra xem, thấy nét chữ của Ngụy-tư-Ôn đã rõ, trong thơ những lời trối lại, căn dặn hai trẻ con giồng về xứ Lãnh-nam, lại có mấy lời khuyên bảo Đường-Ngao, xin Đường-Ngao thương tưởng hai trẻ con của ông ta (Ngụy-tư-Ôn) làm phước.

Đường-Ngao xem thơ rồi rơi lụy ông than dài thở vắn chút lâu, ông bèn thâu nhận bức thơ ấy đi, không giao thơ lại cho nàng Tử Lầu nữa.

Vạn-thị phu-nhơn rưng rưng nước mắt, bèn than thở với Đường-Ngao rằng: sau khi phu quân của tiện thiếp qua đời, tiện-thiếp muốn đem hai trẻ con trở về Lãnh-nam bổn xứ, vì có lời phu-quân của tiện thiếp trối lại tiện thiếp không dám sai lời, gật vì làng xóm ở đây sợ giồng thú Thoan-nghê, không có ai săn bắn giồng thú ấy được, họ yêu cầu mẹ con tiện thiếp ở lại, đặng nhờ trẻ gái của tiện-thiếp săn bắn giùm cho, nghĩ tình làng xóm họ yêu cầu, không nỡ bỏ xứ nầy mà đi cho được.

Lại có một điều còn e dè trong dạ, tiện-thiếp chưa dám trở về Lãnh-nam, bởi vì Võ-Hậu ra lịnh tầm nả tội nhơn, nghe nói quan quân còn tầm nả mãi. Tiện-thiếp sợ trở về Lãnh-nam bị bắt, cực chẳng đã phải nương náu ở đây, nay gặp lịnh Thúc-Thúc du lịch xứ nầy, sự may mắn thiệt trời đưa lại, xin lịnh Thúc Thúc nghĩ tình cố cựu, đem mẹ con tiện-thiếp trở về xứ sở của mình, được vậy thời mẹ góa con côi nầy có chỗ cậy nhờ, mà vong-phu của tiện-thiếp cũng gậm cười nơi chín suối.

Đường-ngao đáp lại rằng: Lịnh tẩu tẩu cứ an tâm, chẳng có việc gì lo sợ, về sự tầm nả tội nhơn lúc trước, đến nay đã hơn mười năm, nghe nói bổn án tầm nả ấy đã thủ tiêu đi rồi, chẳng bắt bớ một tội nhơn nào nửa hết, chừng nào tiểu-đệ ở Hải-ngoại trở về xứ sở, sẽ thỉnh lịnh tẩu-tẩu và hai vị quý-điệt trở về một lần.

Vả lại nữ điệt cứu mạng cho tiểu-đệ ngày nay, tiểu-đệ không khi nào quên đại ân ấy được. Vạn-thị phu-nhơn nghe Đường-Ngao nói vậy, không xiết nỗi vui mừng.

Đường-Ngao lại do hỏi Vạn-thị rằng: Lịnh tẩu-tẩu ở xứ nầy lâu lắm, bề sanh hoạt ra sao?

Vạn-thị phu-nhơn đáp: từ hồi phu-quân của tiện-thiếp còn sống, lấy sự săn bắn đá thú làm nghề, làng xóm ở đây cảm tạ công ơn, cung cấp bạc tiền làm sở phí, trừ ra hằng ngày dùng đủ, lại có dư ăn thừa để ít nhiều, Đường-Ngao nghe nói an tâm, khỏi lo nhà họ Ngụy làm cơn túng ngặt. Đường-Ngao bèn móc lưng lấy ba chục đồng bạc, tặng cho nàng Tử-lầu làm sở phí phấn dầu, (con gái hay xức dầu thoa phấn) Đường-Ngao lại biểu Ngụy-võ đem ông tới bàn thờ Ngụy-tư-Ôn, ông đốt hương trước bàn thờ quì lạy.

(Còn nữa).

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
37, Rue Lucien Mossard, — SAIGON

TIRAGE 1.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant LÂM-VĂN-NGỌ

2335
13 août 35

Chụp hình khéo
Giá rẻ
hơn các nơi

PHOTO TRƯƠNG-VINH

238-240
rue Paul Blanchy
SAIGON
ở trước nhà thờ Tân-định

Ai muốn dùng thuốc Tây mới, tốt hạng nhứt ?
Ai muốn có người bào-chế thiệt kỹ cang, các toa thuốc của các quan Đốc-Tơ ?

VẬY XIN MỜI QUÍ VỊ ĐẾN TẠI :

PHARMACIE FRANCO-ASIATIQUE
PHÁP-Á DƯỢC-PHÒNG
RUE DES MARINS, 219 -:- CHOLON

Tại đó sẽ có ông PHẠM-HỮU-HẠNH nhứt hạng Bào-chế-sư, tiếp rước quí vị một cách mau-mắn và vui-vẻ.

Thuốc mới và tốt nhứt-hạng, giá lại rẻ.

Quí vị ở Lục-Tỉnh gởi thơ đến mua thuốc, thì chúng tôi sẵn lòng thi hành, giá thuốc tính sụt mười phân lại không tính tiền cước-phí.

TIỆM ANNAM MỚI THÀNH LẬP

Tại đây có bán các thứ sách, Thơ, Tuồng, Truyện
Bài ca và Tiểu-thuyết 0.04 — 0$05
cở bỏ túi .. . .. mỗi cuốn.
Đồ dùng cho học trò đủ thứ
và những vật dụng
trong nhà.

Đồ chơi cho trẻ em
BAZAR TANDINH
240, Rue Paul Blanchy — 240 (ngang bên nhà thờ) TÂN-ĐỊNH

Xin đồng bào lưu ý và chiếu cố, hầu giúp cho người bổn xứ đặng vững bền trên đường thương mãi.. .. .. ..

GIÁ RẺ HƠN CÁC NƠI.
Gia-định Phú-nhuận — Tân-định
xin lưu ý mua giúp giùm .. ..

MỸ NHƠN VIỆN

Madeleine

Nước hoa phấn sáp thượng hảo hạng

SỬA SẮC ĐẸP
ĐÁNH THỚ THỊT
SĂN SÓC BÀN TAY, BÀN CHƠN
TẮM BẰNG CHẤT PARAFFINE
Rước về nhà cũng được

46, đại lộ Bonard, Saigon

Có bằng cấp của Mỹ-Nhơn-Viện KLYTIA
62, Place Vendome, Paris

Thưa quí bà quí cô,

Tôi lấy làm hân hạnh trình quí bà quí cô biết rằng tôi mới mở một Mỹ-Nhơn Viện, tại 46, phố Bonard.

Được chỗ tọa-từ nhà cửa lại trang hoàng rất lịch sự, chắc quí bà quí cô sẽ vừa lòng.

Bổn thân tôi đứng sửa sắc đẹp còn việc săn sóc tay chơn thì đã có người giúp việc bao dưới quyền trông nom của tôi.

Có chỗ sắp đặt riêng để làm cho ốm bớt bằng cách đánh thớ thịt và tắm chất paraffine.

Xin quí bà quí cô chiếu cố, đến viếng Mỹ-Nhơn-Viện thì tôi rất hoan nghinh.

Nay kính
MADELEINE BÙI

MUỐN trẻ con đặng mở mang,
trẻ con biết đọc trong 60 ngày,
trẻ con thích học trong bước đầu khó khăng.
thì nên mua cho chúng nó một quyển

Tôi đọc nguyên tiếng

Giá mỗi cuốn : 0$20

Có bán tại nhà in Union Nguyễn-văn-Của,
57, rue Lucien Mossard. — SAIGON

SỞ LÚA GẠO ĐÔNG-PHÁP

(Tiếp theo)

Khi đem chà máy mỗi giống thì trong một trăm phần lúa, có mấy phần gạo, tấm, cám v. v. như sau nầy :

TÊN GIỐNG LÚA	Gạo trắng nguyên hột %	Tấm số 1 và tấm số 2 %	Tấm số 3 và tấm số 4 %	Bột vàng và bột trắng %	Tấm lức và cám giẻ %	TRẤU %	MẤT %
1 Tàu-bung	58 55	8 26	0 77	6.77	4.96	19.19	1.60
2 Ra-vàng	49 25	14.94	1 45	7 51	6 25	20.10	0 50
3 Mong-chim	60 45	4 9	0 37	8.03	5.00	20 31	0.93
4 Mong heo	45 81	17.81	1 41	7.59	6 90	19.53	1.15
5 Ba-sa	56.38	8 76	0 56	7 77	4.90	20.99	0.64
6 Lúa-nếp	47 47	15.34	1.72	7.61	6.08	20.68	1.10
7 Nàng-dài	50 48	13.56	0.89	7 66	5.19	21 27	1 05
8 Tàu-lai	49 14	15 24	2.53	7.27	4.90	20 12	0 80
9 Dốc phụng	55 93	7 53	1 06	6 97	7.07	20.67	0 77
10 Nàng ét hay Nàng-Ech	50 03	12.44	2 92	7.94	4 63	20 95	1 09
11 Omôn-trang	54 00	10 23	0 88	8.61	3 10	21 69	1 49
12 Nàng-tây	56.89	9 30	0 58	8 42	1.65	21 94	1.22
13 Tấm-vuốc	54.92	9 98	1.73	7.82	2 00	21 95	1.60
14 Tam-trần	31 64	30.57	3.77	7.77	4.00	21 18	1.07
15 Nàng-ngọc-đen	42.25	23 36	2 11	7 44	2 97	21 08	0.79
16 Lua-soi	51.35	11 05	1 90	7 93	4 11	22.61	1.05
17 Mong-tay-trung	46 02	20 83	1.55	7.75	2.37	20 79	0 69
18 Bông-dừa	42 17	22 81	3 25	7 56	2.86	20 22	1 13
19 Huê-kỳ B. D	57.68	8.70	0.99	7 87	2 43	21 35	0 98
20 Bông sen-đen	47.39	19 72	1 02	8 15	2.58	20 39	0.75
21 Nàng-ngọc trắng	41.15	22 58	2 94	8 28	3.38	20 62	1 15
22 Mo-nhat hay Bôn-cach	47 63	17.54	1.25	8.57	2 04	22 28	0.69

Bốn giống Tam-Trần, Nàng-ngọc-đen, Bông-Dừa và Nàng-ngọc-trắng, tuy chà máy gãy nhiều, nhưng cũng đề dành vì dễ trồng và tốt hột.

Ban hội-đồng chuyên môn nhóm ngày 30 Avril 1935 tại Sở Lúa Gạo đặng xem xét những giống lúa cấy hai lần có những ông :

Bardouillet, Giám-đốc Công-ty rượu Đông-dương;
Joly, Giám-đốc hãng Rauzy-ville;
Nguyễn-thanh-Liêm, chủ nhà máy;
Souhaité, quản lý công ty nặc danh xuất cảng lúa gạo Đông-dương.

Những giống lúa được châm sắp theo thứ tự, từ tốt đến xấu, là :

1 Tàu-bung	12 Nàng Tây
2 Ra-vàng	13 Tấm vuột
3 Mong-chim	14 Tam-Trần
4 Mong-heo	15 Nàng-ngọc-đen
5 Ba-sa	16 Lua-Sol
6 Lúa-nếp	17 Móng-tay Trung
7 Nàng-Dài	18 Bông-Dừa
8 Tàu-Lai	19 Huê-Kỳ S.D.
9 Đốc-Phụng	20 Bông-sen-đen
10 Nàng-Et	21 Nàng-ngọc-trắng
11 Omôn trang	22 Bông-cách hay Mo-nhat

Sắp thứ tự các thứ gạo nầy rất khó, vì toàn là những giống không được tốt lắm. Nhiều thứ chỉ được liệt vào hạng *gạo số 2* (40 phần trăm tấm). Hết thảy, dầu dài dầu tròn, hột gạo cũng không được trong, và lại dễ gãy lắm. Chín giống đầu khá hơn thứ «*gạo trộn 25 % tấm*» một chút. Còn 13 thứ sau cũng vào lối hạng dỏ. Nhưng cần nhứt là lúc gặt và lúc phơi phải kỹ lưỡng thì mới mong xay ra gạo không tệ lắm.

Sắp đặt như vậy chưa có thể là thiệt thọ được vì số lúa kiểu là 129 thứ bỏ bớt 35, còn 94 mà chỉ thí nghiệm có 49 thứ. Biết đâu những giống thiêu lạ là những giống tốt?

Chúng tôi còn trồng thử nơi sở đất thí nghiệm ở Kim-Sơn (Mytho) có lẽ rồi sẽ «vớt» thêm vài giống đã bị bỏ.

Số giống lúa được Hội-đồng chấm, đối với số đem ra lựa thì nhiều quá: nhưng chúng tôi cốt làm sao cho có được một hạng lúa vừa vừa đặng cho nông-gia miền nầy có đủ mà chọn thứ nào hạp với đất của họ.

Chúng tôi không dám nói rằng vấn đề lựa những giống lúa cấy hai lần đã giải quyết xong vì cần phải khó nhọc nhiều năm mới giải được. Việc lựa lúa nầy chỉ mong làm gốc cho cuộc sanh-sản lúa giống cho nông gia miền nầy dùng.

Dịch theo bản pháp văn
của Kỹ-sư G. HUET

NẾU BỆNH HO

LÀM ĐAU RÚT NGỰC...

Không bao giờ ta mắc bệnh ho ngay lập tức. Trước hết ọi phát lạnh, nặng đầu, ngạt mũi. Trước thỉnh thoảng ho khan vài tiếng, sau lâu dần thành ra ho sù sụ cả ngày, sương sươn đau nhức vô kể.

Hỡi các người mắc bệnh cảm, bệnh ho sổ mũi để lâu không chữa, các người nên chạy chữa ngay lập tức uống thuốc ngọt hiệu "Vosges Cazé" ngay đi. Các ông lương y cho là chữa bệnh ho thì chỉ có thuốc ấy là kiến hiệu nhất, ho nặng cũng vậy.

Chúng tôi không ăn nói nhẹ nhàng đâu. Các người hãy đọc mấy câu này của ông G. Lecomte (Deville, Ardennes).

« Tôi dùng thuốc ngọt xứ Vosges đã mười ngày nay. Ngay từ mấy hôm đầu, tôi đã thấy thuốc đó kiến hiệu một cách lạ lùng quá. Nay tôi được dễ chịu lắm, ho đã sắp tan, ngủ yên như trước. Vì vậy trong họ tôi ai cũng dùng thuốc ngọt "Cazé" cả.»

Coi như vậy, các người thử nghĩ mà xem: thuốc ngọt hiệu "Vosges Cazé" đã kiến-hiệu cho nhiều người khác, sao lại không kiến hiệu cho các người?

Hoặc các người mắc bệnh ho sổ mũi, hoặc bệnh ho đờm, hoặc bệnh hen, nghe như gió thổi trong phổi và ho cả ngày: uống ngay thuốc ngọt "Vosges Cazé": chỉ có thuốc đó làm cho đỡ ngay.

Sirop des Vosges Cazé

Bán tại các hiệu bào chế, hay tại hiệu:
CAZÉ, Pharmacien, [illegible], PARIS

BÁN HẠ GIÁ
trong ba tháng

CÁC THƠ, TUỒNG, TRUYỆN BIÊN DƯỚI ĐÂY ĐỀU BÁN HẠ GIÁ

Cuốn nào biên giá 0$40 thì bán .... 0$04
Cuốn nào biên giá 0,30-0$25-0$20-0$10 thì bán 0,03

Quí vị ở Lục-châu muốn dùng dịp tốt nầy thì xin hãy viết thơ cho nhà in :

IMPRIMERIE DE L'UNION
57 -:- Rue Lucien Mossard -:- 57
SAIGON

(NHỚ GỞI THEO TIỀN GỞI XUỐNG)

Khuyến-sĩ-ca (Lê-trung-Thu)	0$25	Tuồng Hồ-nguơn-Sách, Ngưu-cao tảo mộ	0$06
Tiểu gia huấn	0,30	— Nhứt-điện Nhị-điện 1 à 3	0.20
Gia đàm dị sử 1 à 12	0,40	— Phong-thần	0,40
Nữ tắc	0,25	— Trần-trá-hôn	0,30
Sự tích giặc Âu-Châu 1, 3 à 6	0,30	— Tam-quấc tam cố thảo lư	0,45
Tiểu thiệt nghiệp	0,10	Thơ Cha mẹ dạy con (1er vol)	0,20
Thi, văn, liễn, đối 1 à 2	0,20	— Chiêu-quân cống-hồ	0,30
Truyện Gian thương bạc hạnh (tiểu thuyết)	0,10	— Lang-Châu	0,30
— Mộng-trung-Duyên 1 à 4	0,40	— Lâm-Sanh Lâm-Thoại	0,30
— Ngũ-hổ bình nam 1 à 2	0,40	— Nhị thập tứ hiếu	0,30
— Ngũ-hổ bình tây 4 à 8	0,40	— Nam-kỳ phong-tục 1 à 2	0,40
— Nhạc-Phi 2, 5 à 27	0,40	— Phụng-Kiều Lý-Đáng	0,35
— Phan-Công tiết trinh	0,30	— Sử-công	0,25
— Phi-long từ 2 à 4, 7 à 11	0,40	— Tứ dân tứ thú	0,10
— Tam-quốc từ 1 à 3, 5 à 6 et 18 à 31	0,40	— Trương-Ngộ	0,35
— Thuận-trị quá giang 1 à 2	0,40	Hát huê tình	0,25
— Tùy-đường 1 à 2	0,40	Long đồ công an	0,40
— Tiết-đinh-Sang 4, 5, 10, 11	0,40	Tiền căn báo hậu 2 à 8	0,30
		Thiện ác hữu báo	0,30

BÁN RAO HÀNG

KỂ TỪ 1er JUILLET ĐẾN CUỐI THÁNG AOUT 1935

Tập đồ Flament en 3 cahiers, 1-2-3 khi trước bán 4$00, bây giờ bán				một trăm....	1$50
				— tập.....	0,02
— Godchaux từ 1 đến 5	—	5,00	—	một trăm....	2,50
				— tập.....	0,03
— để vẽ cở nhỏ 16 tờ, N° 328	—	8,00	—	một trăm....	5,00
				— tập.....	0,06
— lớn 10 tờ, N° 345	—	12,00	—	một trăm....	9,00
				— tập.....	0,10

Viết để viết thương, hiệu Semper N° 205. Bleu.. / — — Vert.. / — — Violet / — — Noire } 2,00 - 12 ve, bây giờ bán....... 1,20

XIN ĐỀ Ý

Những sách Thơ Tuồng, Truyện, trên đây, là sách lộn xộn còn sót lại, nên chẳng trọn bộ, Bổn-hiệu nhứt định bán rẻ cho mau hết là vì vậy.

MUỐN BÁN

Một cái nhà nền đút
một miếng đất
ở tại Thiêng-Đức
(Vinhlong)

Xin hỏi tại nhà báo

DÂY BĂNG
Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (*echarpes*) cho viên-quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá, Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua đem.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, rue Lucien Mossard
SAIGON

A VENDRE
Ford Mod. 1933
Spider Aérodynamique
état de neuf
avec tous ses accessoires
S'adresser : 42, Rue de Massiges, Saigon.

Một tễ thuốc PILULES PINK thêm cho các cơ-thể yếu-mệt biết bao là máu tốt, rất nhiều, rất bổ, rất hay làm cho sức mạnh nở nang và tinh nhanh nhẹn thêm lên.

Thuốc PILULES PINK là một thứ thuốc thần hiệu để chữa khỏi bệnh thiếu-máu, bệnh phiền-muộn, bệnh nhọc-mệt, bệnh tới thì lớn-sồ và bệnh trở về già, bệnh đau dạ-dày, bệnh nhức đầu, kinh nguyệt bất điều.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế tây.

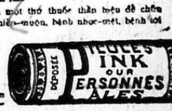

DOCTEUR

NGUYỄN-VĂN-KIỂU

MÉDECIN DENTISTE

STOMATOLOGISTE DIPLOMÉ DE PARIS

Trị bịnh đau miệng và đau răng

SOINS PROTHÈSE ORTHODONTIE

119, Boulevard Bonard (trên lầu thứ nhứt)

SAIGON

GIỜ KHÁN BỊNH

Sớm mai từ 7 giờ tới 12 giờ

Chiều từ 3 giờ tới 6 giờ

Chúa-nhựt và ngày lễ : từ 8 giờ tới 12 giờ

Téléphone : 806

NỮ-CÔNG HỌC-ĐƯỜNG

THANH-VÂN

150 bis, Boulevard Galliéni — SAIGON-CHOLON

Fiche du Chaquan

Trường lớn nhứt, chuyên dạy nhiều khéo công nghệ và nữ-công.

Mme Triệu-Tương dạy 260 thứ banh mức tây.

Mlle Trần-thị-Xuân-Hường dạy 35 thứ bông mức.

Mme Sáu-Thanh dạy 30 thứ banh mức Annam.

Luật trường nghiêm. Học phí nhẹ. Ở trong 12$00 Ở ngoài 8$00.

Bổn-trường cần dùng mua một cái xe hơi hiệu Renault hay là Peugeot và 70 cái máy may vừa xài.

Ai muốn, xin đến trường thương lượng.

Chương nhân đưa trẻ đã lớn lên

Mà sữa không đủ cho nó dùng

Thì phải cho nó ăn bột sữa

NESTLÉ

HIỆU

CON CHIM

là một thứ vật tối ưu lành, bổ và dễ tiêu hóa.

Hãng NESTLÉ số 35 đường Mac-Mahon có sách dạy nuôi dưỡng con nít chữ quốc ngữ của bác-sĩ VIDAL. Qui Bà qui Cô muốn dùng xin hỏi tại hãng sẽ gởi tặng.

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAÏQUES

Société d'Exploitation des Etablissements

BROSSARD MOPIN

Kỹ nghiệp

Sáng lập từ năm 1909

số 3 đường Lucien Lacouture

CHODUI SAIGON

E

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời qui vị đến xem, kiểu gạch bông mới hay, đẹp lắm. Giá hạ hạ xuống rất nhiều. Xin viết thư hỏi bản gia mới Bon-hiệu sẽ gởi cho.

Dây thép đề tắc (*Adresse télégraphique*) MAGACAMO — SAIGON

VÔ RA THONG THẢ *hàng ở đường L. Lacouture*, Chodui, gần trại lính tập Ô ma.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỔN NẶC DANH PHÁP

Dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông-Pháp

Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải)

và 8.000.000 phật lang đã đóng tất cả

QUẢN-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP -:- SAIGON

số 26, đường Chaigneau

Chi-nghánh ở tại Hà-nội, số 53, Đại lộ Francis Garnier

Chi-nghánh ở Nam-Vang: số 94 đường Galliéni.

Muốn lập vốn — Muốn lập tư bổn

Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Thì hãy mua vé của hội VẠN QUỐC TIẾT-KIỆM :

— Vé 1.000 đồng — mỗi tháng góp 8 đồng

— Vé 500 đồng — mỗi tháng góp 4 đồng

— Vé 250 đồng — mỗi tháng góp 2 đồng

Đang dự vào : 1. Cuộc xổ số hồi vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu.

2.— Cuộc chia 1/3 tiền lời của độc sau khi đóng đặng 2 năm.

NÊN LƯU Ý: *Hỏi cần dùng nhiều người chắc chắn và từ tế đăng làm quản-lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt.*

Xà-phòng Cadum

Mỗi lần xà-phòng tinh bạch mới khéo, ai biết rất đều chư xà-phòng Cadum rất cần để giữ vẻ-đẹp thân người.

Dùng để tắm cho lợi nếu vì răng có không thấm sạch, nó khô mất chẻ nên dùng được đến hết, không phi phạm chút nào

Dầu Cù-là mới

TÊN LÀ:

PHẬT-LINH-DẦU hay là DẦU BỬU-ĐA

Hộp thiết nhỏ . . . . . 0$10

Thố bằng chai 0.20

式圓面包盒瑞玻大

Dầu này mới phát minh thật là hay, công hiệu như thần bà phát bà trùng, chư tôn xây mua về dùng thử thì biết. Cái hộp thiết rất đẹp, bỏ túi đem theo mình trong khi đi đường rất tiện.

Ai muốn mướn xe hát

Eden-Cinéma

Đại-lộ Đông-Ba Phương Chợ Lớn

Từ giao kèo cho mướn rạp hát Eden-Cinéma trong 1 hạn lớn đến tháng Sept 1938 tới đây thì mãn hạn.

Vậy ai muốn mướn lại trong một kỳ hạn lâu năm xin hãy đến tại nhà in

Nguyễn-văn-Của,

87 đường L. Blossard Saigon

(gần trường Jabert, cạnh bên ...)

Docteur **LÊ-VĂN-QUYỂN**

Diplômé de Médecine Coloniale

88, RUE COLONEL GRIMAUD

(Sau gare xe điện Cuniac Saigon-Cholon)

TRỊ BỊ CÁC CHỨNG PHONG

Chuyên trị bịnh ngoài da và trong máu, bịnh phong tình, huyết hiệu, hay là những bịnh khác gốc bởi bịnh ấy sanh ra. Có phòng riêng để chữa bịnh cho đờn-bà, lại có trị bịnh trong miệng và răng.

Giờ khán bịnh: Sớm mai từ 7 giờ đến 9 giờ / Chiều từ 4 giờ đến 7 giờ

Ngày Chúa-nhựt và ngày lễ, không tiếp việc buổi chiều

HO LAO

Chớ nên thấy ho thường mà không lo điều trị, nếu để lâu sẽ thành ra ho lao.

Phải trị lấp tức khi mới ho sơ hàng thuốc PULMOGENINE, ho tròn lần mỗi ngày. Một muỗng canh với một chút nước trà, sẽ đặng hiệu nghiệm, đã trừ đặng ho và bổ phổi.

PULMOGENINE là một thứ thuốc trị bịnh huyết thần hiệu.

Hỏi người bịnh nào đã dùng thuốc PULMOGENINE rồi thì sẽ rõ sự hiệu nghiệm của nó.

PULMOGENINE VẬT TỐN GIÁ 1$50

Có bán khắp nhà thuốc tây.

Gros : Pharmacie Centrale J. MUS. 1954 201, Rue Catinat Saigon.

ĐÔNG PHÁP NGÂN-HÀNG

DƯỢC HƯỞNG ĐẶC ÂN CỦA CHÁNH PHỦ LẬP RA NĂM 1875

Hiệu nặc danh vốn 120.000.000 quan

Vốn đóng sẵn: 12.000.000 quan

Vốn vốn trở lời ngày 31-12-32: 123.600.000 quan.

NỘI QUẢN: 96, Bd Haussmann PARIS (VIII)

Chủ tịch Hội đồng quản-trị: M. René THION DE LA CHAUME

Tổng Giám-đốc: M. PAUL BAUDOUIN

Tên dây thép tắt : INDOCHINE

CÁC CHI-NGÁNH VÀ ĐẠI-LÝ

TRUNG-HOA	ĐÔNG-PHÁP	CÁC XỨ KHÁC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORTBATED	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKOU	CANTHO	NOUMÉA
HONGKONG	HAIPHONG	PAPEETE
PÉKIN	HANOI	PONDICHERY
SHANGHAI	HUÉ	SINGAPORE
TIENTSIN	NAMDINH	
TONKINFOU	PNOMPENH	
	QUINHON	
	TOURANE	
	VINH	

GIAO THIỆP KHẮP CÁC NƠI TRÊN THẾ-GIỚI

Làm đủ các công-việc ngân-hàng và buôn bán đổi chác

CHI-NGÁNH Ở SAIGON — QUAI DE BELGIQUE

R.C. N° 1

CHO MƯỢN TỦ-SẮT

Cỡ các tủ-sắt tính mỗi phân	Thời hạn và giá tiền mướn			
	1 tháng	3 tháng	6 tháng	1 năm
Nhỏ 18 × 26 × 50	3$00	8$50	15$00	10$00
Trung 18 × 57 × 50	4.00	7.00	10.00	20.00
Lớn 53 × 53 × 50	7.50	10.00	15.00	30.00

MUỐN BÁN

Một số đất được 11.477 thước vuông tọa lạc tại Phú-thọ, gần Trường Đua Nouveau (chỗ đồng đảo vì có lò thuộc da, sắm mới có nhóm chợ).

Ai muốn mua xin đến nơi 188, Avenue Maréchal Joffre CHOLON mà thương lượng. Giá rất rẻ.

CHỚ NÊN NGÂN-NGẠI.

Nếu ta bị đau, không nên chỉ dùng một thứ thuốc nào nó chỉ làm cho đỡ mà thôi. Nếu uống thứ thuốc nào nó chữa khỏi hẳn cho mình. Và lại nếu ta mắc phải các bịnh mà nhiều người thường mắc như những bịnh : đau đa-dày, nhức-đầu, đau bụng, đau nhẩm nhói bên cạnh sườn, lạnh nhọc mệt, mỏi gân, thuốc PILULES PINK có thể chữa khỏi hẳn cho ta.

Thuốc PILULES PINK

chữa khỏi hẳn cho ta là vì những bịnh ấy sinh ra bởi thiếu máu và bộ thần kinh ta mỏi mệt, và, theo nhờn chứng thực của mọi người đã kinh nghiệm, tại đặng thuốc ấy là một thứ thuốc bổ huyết và bổ cân não rất hay, một thứ thuốc bổ mà công hiệu thật mạnh lắm.

Thuốc PILULES PINK

là một thứ thuốc rất thần hiệu để chữa bịnh thiếu máu, phiền muộn, nhọc mệt, bịnh tơi thì lớn-sồ, bịnh trở về-già đau đa-dày, nhức-đầu, kinh nguyệt bất đều.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hãng bào chế tây.

PILULES PINK POUR PERSONNES PÂLES

形面包外　　形底包外

Bề mặt　　Bề trái

HOÀ-ĐÀM-CHI-KHẢI-TẤN

của NHI-THIÊN-ĐƯỜNG chế ra

TỪ 1 GÀY 1er MAI 1938

Docteur **NGUYỄN-VĂN-NHÀ**

Mở phòng khám bịnh tại

172 đường d'ESPAGNE

(Sau Chợ Bến-Thành, trên lầu)

SAIGON

MUỐN BÁN

Mảnh đất tọa lạc tại Saigon góc đường Thevenet và Flandin đặt thành 5394 thước vuông. Giá rẻ. Ai muốn mua xin mời đến quán-bá thương nghị.

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET

rượu nầy uống đã mát mẻ và mất khan tiếng

CÙNG SỚP PHƠ XE ĐÒ VÀ NHỮNG NGƯỜI MUỐN LẤY GIẤY CẦM BÁNH XE ĐÒ

Trường xe hơi Trịnh-hưng-Ngẫu, 95 bis đường Lagrandière Saigon mới in ra một cuốn sách nhỏ dạy làm giấy thầy thuốc cho các anh sớp phơ xe đò theo luật của quan Toàn-Quyền mới ban.

Người nào muốn học lấy xe đò thì lúc thì dùng giấy đó sau lại Trường-Tiến tử xét xem trả lại đặng cầm xe đò khỏi tốn mỗi cái 5 $ y thầy thuốc khác nữa.

Đầu ấy Trường Xe Hơi đường Lagrandière làm mẫu và giá hơn các nơi. Xin chư vị chú và nói giùm với anh em.

của ngài truyền dạo là : năm, viện lịch sau chùa Thiên-Thai-Tông.

Chân-thân-tháp của ngài giáng-sanh 597 năm. Thiên-Thai-Tông là tu « duy tâm lập nơi chùa Chân-Giác. tịnh-độ » hay là Phật-Tông.

Sanh năm Bính-Thìn Phật-Tâm-Tông cũng đồng sau chùa giáng-sanh 538 nghĩa.

KHUYÊN SƠ PHÁT TÂM

Cư-sĩ ĐỖ-PHƯỚC-TÂM. Trì-phủ hồi-hưu, tại Bà-rịa,
Pháp-danh Trung-Thanh, tự Thiện-Chánh, soạn.

THIÊN-THÁI-TỰ

HUỆ-ĐĂNG, ĐẠI-LÃO PHÁP-SƯ HÒA-THƯỢNG, CHỨNG-MINH.

(TIẾP THEO)

Thượng-cầm, hạ-thú chịu hành,
Thân chôl thoát kiếp, phải thành **Giả-Cang**.

Bạch-Khôi Đại-tướng dời Tần,
Súc-nghiệp chuyển báo đọa làm **thân trâu**.

Tần-Cối, Tể-tướng Tống Triều,
Cầm nghiệp gian-sát đọa vào **cầu thân**.

Phật, nho, kinh, sách cạng phân,
Luân-hồi Lục-thú, mười phần thảm thương.

Không phương kể hết lô-tường,
Nên tôi lóm tắt vài gương làm bằng.

CHƯƠNG THỨ NHÌ

Lục-phàm

Trước tôi đã có nói rằng :
Vì thân chấp-trước lục-phàm chuyển-loan.

Ba cõi đều chẳng đặng an,
Vì như đường lửa, chúng dân lựa vào.

Lục-căng, ngũ-dục kết sâu,
Quên thân cực khổ, chầu nhau vui cười.

Lục-Đạo là Trời với người,
Tu-La, Ngạquỉ cùng loài súc-sanh.

Cõi chôl Địa-ngục thị danh,
Lũ nơi cấm cố chúng-sanh hành hình.

là nghĩa chữ « Định » (定). Gió động, sóng dậy tính nước không yên, thế là không có « Định ». Mặt trời sáng suốt 4 phương không có mây bợn, các trần-duyên ở ngoài không cảm xúc được cái nội-nhân ở trong tâm, mà không ứng thụ các món ngoại duyên ở ngoài, thế là nghĩa chữ giới (戒). Nói hẹp là giới, định, huệ mà nói rộng ra là 6 phép Ba-la-Mật gọi là Lục-Độ (六 度).

Tri-Huệ (智 慧). — Nếu đem chữ tri-huệ mà phân tích ra thì tri với huệ có khác nhau. Huệ thuộc về Thể, là căn bản của tri. Còn chữ Tri thuộc về dụng, là hậu đắc tri. Kinh Hoa-Nghiêm (華 嚴) lại nói 10 độ là : 1° Bố-thí; 2° Trì-giới; 3° Nhẫn-nhục ; 4° Tinh-tấn ; 5° Thiền-định ; 6° Tri-huệ ; 7° Phương-tiện ; 8° Nguyện ; 9° Lực ; 10° Tri (là tri Ba-la-Mật).

Sáu độ trước thì lợi cho mình, còn 4 độ sau là lợi cho người. Lợi cho mình là mục-đích của bực tiểu-thừa, còn bực đại-thừa thời lợi cho mình lại cầu sự lợi cho người nữa. Đại-thừa lấy cái năng lực của 6 phép Ba-la-Mật mà thực hành phép tứ nhiếp nữa : 1° Bố-thí (布 施) mà thực hành nghĩa chữ Xã, thì khi Xã không cố chấp, nghĩa là những của cải hay vật-kiện mình đã bố-thí rồi, không nên tiếc mà lấy lại cho mình hay đem nơi khác.

2° Ái-ngữ (愛 語) nghĩa là phải lấy lời lành mà khen ngợi người ta, chớ đừng thấy người làm được việc mà đem lòng ganh ghét, kiếm chuyện giữa đàng khích bác để cho vở lở công chuyện của người. Do tính mình lúc nào cũng nghĩ sự thiện, không nghĩ sự ác nên thường khen ngợi người.

(Còn tiếp).

MỤC-ĐÍCH CỦA NGƯỜI HỌC PHẬT

của THANH-TÂM.

(Tiếp theo và hết)

Xin thưa : « Vô chưng phàm-phu, tuy là mới đem « Bác-Ái », lấy chữ thương đó làm của-thiết, là bao, mua, cưu, dưng-cấp, cô-nhân đáng phải đem cho thiên-hạ, thế là cũng mà chưng-dưng mà cũng dùng là chưng-thương - tơ mà dùng lòng đặ ? Vì sao phải đ-ông thương-xót. Vì sao phải trung, ngươi ta-hành đáng phải thương mà cũng dùng là chưng-sanh thác tu, cũng có Phật-tánh như ta, cũng có lẽ thành Phật như ta nhưng của ta trước kia ma-mê-muội mê-muội nhiều nghiệp mang-nặc khiến mạng hơn mang phải mang thân của quá mà đến đoạ nhọc xác. Phật lấy thiên-liệt của chúng-sinh xoay-hướng trong sau cơ hơn mà ra lý cứu-độ là của phải thiên cần đặ-ngươn ra-bổn cứ khiến tính ngươi-đi-thiết-cơn-mang. « Giác thiết thiết chúng-Tri phóc-mang quc Biet-tính như thăng mang » Cảnh là cho đó.

Trong cơ mục-đích của bậc Tu-hành ở của giác-thoát là đầu quan-hệ mà sự b thực-tính cơn cứu là đến cùng mà thôi. Nhưng là cũng là đến tiếng đó.

Từ xưa đến nay, những học hết bằng ít đạo nam không ít người hai cho đó đó. Nhưng là bên tâm cung thoa thế, thăng đoạ là ngoài cũng ? Ngài có dưng tuách chăng ?

(Tiếp theo trang 7).

một hợp hội trong Tỉnh-Xá A-duc-Vương (Asokarama) tại Hoa-ư-Thành (華 子 城 Pataliputra) soạn chép cả 3 tạng sách Phật vào là buổn.

Bao pháp của đức Phật Thích-Ca Mâu-Ni tuy theo cảm tánh chúng sanh mà dậy, nên chia ra làm 3 thừa (三 乘) là Thượng-thừa (上 乘), Trung-thừa (中 乘) và Hạ-thừa (下 乘).

1° Hạ-thừa tức-là Thanh-văn-thừa (聲 聞 乘) là được ngộ Phật thuyết-pháp mà là Thinh-văn. Bực này biết đến đạo nhọc xác. Phật dùng sự khổ ở đời mà dứt được tập hoàn, mên chứng Niết-bàn, nên tu-hành theo Tứ-thánh-Đế. Tứ - thánh - Đế (四 聖 諦) là bốn lẽ thiệt :

1° Khổ-thánh-Đế (苦 聖 諦);
2° Tập-thánh-Đế (集 聖 諦);
3° Diệt-thánh-Đế (滅 聖 諦);
4° Đạo-thánh-Đế (道 聖 諦).

(Còn tiếp).

TIỀU-THUYẾT

GƯƠNG QUẢ-BÁO

của DIỆU-TÁNH.

(Tiếp theo)

Phục-Sinh nghe vị Hòa-thượng nói mấy lời như vậy thì gương mặt tuy buồn mà trong lòng có ý vui mừng và kính phục, bèn qui xuống chấp tay mà bạch với Hòa-thượng rằng: nay tôi gặp được Hòa-thượng là một vị cao tăng đại-đức, sẵn có lòng thương đến tình thâm thiết của tôi; mà đem nước cam lồ rưới tắt lửa oan khiên, cơm thiền-duyệt thì cho người đói khát, như vậy thì công to bằng núi, đức lớn tày trời, ơn vô lượng ấy trải bao nhiêu kiếp kết ngỏ ngậm vành đền bù cho xứng đáng.

Hòa-thượng mới nói rằng ta hề thấy việc từ-thiện thì ta làm chớ nào phải mua ơn mà chờ người báo đáp. Ta thường nghe trong kinh có nói rằng: Phật yêu nhân loại như mẹ yêu con, thì ta cũng mong cho chúng-sanh đều ra khỏi vòng mê biển khổ, ấy là lời nguyện của ta từ hồi xuất-gia đầu Phật.

Nói rồi biểu Phục-Sinh lấy một tấm vải trải nơi tịnh xứ đem con heo vào đó mà nằm kế đó Hòa-thượng bèn thọ-ký cho nó, rồi vuốt ve ba cái trên đầu con heo mà nguyện rằng: bởi ngươi gây tội, mắc phải thân nầy, chẳng đặng an vui, phải nơi đày-đọa, nguyện cho ngươi đời đời tội giệt phước sanh mản báo thân nầy đặng sanh làm người, nương về ngôi tam bảo. Heo nghe rồi lòng thành thoạt mở tỏ ý vui mừng, rồi nó nằm êm.

Phục-Sinh than tới đây con heo lại quấn-quít dưới chân chàng, tỏ dấu oan-khiên, mà không thể tỏ bày ra được, chàng bèn ngồi xuống khóc.

(Tiếp theo).

LỤC-TỈNH TÂN-VĂN PHỤ-TRƯƠNG NĂM THỨ NHỨT. — SỐ 15

NGÀY THỨ BA 15 THÁNG BẢY (đủ) NĂM ẤT-HỢI

GIÁ TIỀN
Riêng về Phật-Học

MARDI 13 AOUT 1935

MỘT NĂM ... 2$50 — SÁU THÁNG .. 1$30 — MỖI SỐ ..... 0$06

THẾ NÀO LÀ PHẬT-HỌC ?

Tại cõi Trời Dục-Giái, nhiều vị Thiên-nữ sắc đẹp hơn tiên, rất đổi người tiên thấy các Thiên-nữ còn sa đấm thay, huống hồ phàm-phu mới thành, thấy mà không mê cho được. Kinh Tát-Đá-Ni-Kiền-Tử nói rằng: «Chư-thiên đại kế phược, vô quá ư nữ-sắc, nữ-sắc phược chư-Thiên, tương chi tam ác đạo» nghĩa là bó buộc ở cõi Thiên-đường, chẳng chi hơn nữ-sắc. Chư-thiên nữ-sắc, đọa tới ba đường ác. Như thế Thiên-đàng thua cực-lạc, mà phải tu-hành hãm xác, cực nhọc thân hình, chớ như tu Tịnh-Độ niệm Di-Đà, làm tâm diều chánh thì đặng vãng-sanh về Cực-Lạc mà dễ dàng thập bội.

TRƯƠNG 65 TỚI 80.

4° *Bát-đinh-giới*: là Bát-chưng trong Hội, nghe Phật thuyết - pháp; hoặc nghe liễn-pháp mà chứng được đại-quả; hoặc nghe Bồ-pháp mà chứng liễn-quả, một mượn đến đăng lợi-ích chúng đinh vậy.

5° *Vựng-giới*: là làm cả nghĩa lý trong ba tạng là Kinh, Luật và Luận.

6° *Thông-giới*: là trước biết rõ Tăng giáo, rồi sau thông suốt Giáo-giáo và Viên-giáo.

7° *Biệt-giới*: là riêng cho Bồ-tát chăng quan-tiêm đến sự tu của hàng nhị-thừa, còn cho đàm-luận về pháp-môn hành, trong, thì không hợp với thực tế và chẳng viên-dung.

8° *Viên - giới*: thì giải thuyết rõ-ràng lý trung-đạo, tánh-tướng viên-dung, sự-lý chẳng ngại, mọi pháp đầy đủ.

Kinh Phổ - pháp - dụng - nhân - duyên (經 普 法 緣 因) chép rằng sau khi [illegible] cách 235 năm sau khi Phật tịch-diệt, về đời vua A-độc-Vương; các vị A-la-Hán và Vân-Thu Sư-Lợi tự hợp đại-chưng tại núi Thiết-vi kết-tập tạng Kinh: Đức Tu-ba-La-Ly cùng 500 Thánh nhơn kết-tập tạng Luật, lại cử Bồ-Đề Đức Ca-Diệp hợp các đại-chưng tại Tây-thanh Kỳ, mà kết tập Tạng-Luận.

Hiệp lại gọi là 3 tạng (三藏): 1° *Kinh-Tạng* gồm cả các bài giảng về luân-lý rất hợp cho mọi người; 2° *Luật-Tạng* nói về kỷ-luật và chế-độ trong Tăng-già; 3° *Luận-Tạng* gồm cả tâm-lý, triết-lý của Phật dạy.

Tuy vậy 3 tạng này còn phải kết-tập đến 3 lần nữa mới được hoàn toàn.

1° Lần thứ nhứt tại *Động-tinh - Diệp* (洞 庭 葉 = *Sattapanni*) ngoài thành Vương Xá.

2° Lần thứ nhì hội nghị tại vườn *Ba-Lợi-La* (波利羅) tại thành *Tỳ Xá-Ly* (毘舍離).

3° Đại kết tập lần thứ ba, cách 235 năm sau khi Phật tịch-diệt, về đời vua A-độc-Vương; các vị A-la-Hán và Vân-Thu Sư-Lợi tự hợp Phật diệt-độ tại đức A Nan

(*Xin xem qua trương 76*)

ĐẠO PHẬT VÀ NGƯỜI HỌC PHẬT

Tâm Châu Dược-sĩ-Hiệu.

(*Tiếp theo*)

Bởi thế không thể cho Đạo Phật là một môn Triết-học; Đạo Phật không phải Tôn-giáo (Religion) là vì sao?

Vì Đạo Phật là một Đạo vô-thượng, lời nói ấy hàn thật là chẳng phải đạo đáng, Đạo Phật đã tánh «Tri-bi» giáo Đạo - Đức-ái» mà giáo-nghĩa lại cao-thâm cùng-chánh, bu học-thuyết nhiệm-mầu của các nhà Đạt Tri-thức trên Trời-Đất văn-minh mấy so sánh kiếp, du đến những công quyết cho không thể học-thuyết huyền-diệu của các nhà Tôn-giáo.

Những muốn rõ cho đi-điểm của Phật-Pháp và Tôn-giáo thì trước của phải hiểu rõ cái định-nghĩa của Tôn-giáo.

Hai chữ Tôn-giáo, những nhân-vật Âu-châu gọi rằng «Religion» là nguyên-ngữ Latinh mà ra. Theo ý-nghĩa của chữ Religio (Tôn-giáo là hàm-súc cái ý-vị cung-kính phục-tùng và nô-lệ ý-tại, cũng dư rõ rồi.

(*Tiếp theo*)

Cái ý - nghĩa của Tôn-giáo như thế-kỷ. Nên quan-sát cho tận gốc của Tôn-giáo thì toàn-thể nội-tính và biểu-diện đều là mê-tín cả.

Các nhà Tôn-giáo đều mang lấy cái thành-kiến viên-vọng cao-thượng chẳng thấu không mu-mu mịch-mịch, vô-cùn vô-tận kỳ có một cảnh thần tại tôn, biểu-hiệu là thượng-đế tức là đấng tạo-vật, là cực-kỳ quyền-năng, cực-kỳ tôn nghiêm, là tác muôn-loài vạn-vật, đã nên-như, đã hộ-phước, đã ngăn-ma, đã thánh-phàm, một-rốc, đã vàng-mình, tóm lại là do Thượng-đế tạo ra mà hành-phạt cả.

Với cái quyền-thuyết sô-phisme này có thích-hợp với trào-lưu thế-giới, tư-tưởng hiện - thời, đáng với lý thật-nghiệm thật-chứng hay chăng? Có lẽ khó phân của hiện-minh Chư-qu hiểu-vị ắt cũng dư rõ rồi.

LƯỠNG-XUYÊN PHẬT-HỌC

QUI-TẮC HỌC-ĐƯỜNG

(*Tiếp theo*)

Điều thứ tư

Nói về ẩm-phục và ẩm-thực

Quần áo mặc thì toàn là vải, một sắc như nhau; đồ cần dùng trong lớp học thì khác, đồ để hành-lễ tam phóng giải-thoát thì khác.

Dùng bữa:

6 giờ sáng dùng cháo.
11 giờ trưa dùng cơm.
4 giờ chiều dùng cơm.

Tô thực y theo luật Bà-Thượng v. v...

Điều thứ năm

Nói về tam-phóng công-trụ

Mỗi năm đến ngày 23 tháng chạp annam nghỉ học trong hai thất nhựt, để sơn quét Điện Phật Học-Đường; đến ngày 28 các trò ai muốn về thăm viếng Bổn-sư phụ mẫu thì phải trình cho sư Viện-Trưởng hay. Đến ngày 8 tháng giêng tựu trường, hội sẽ tùy theo xa gần mà cho tiền lộ phí.

Mỗi tháng nghỉ hai ngày: Rằm và 30 để sám-hối và nghe giảng; hoặc giả vía Phật và vía Tổ như: vía Thích-Ca, Di-Đà thì nghỉ ba ngày. Như vía các Tổ: Huệ-Viễn, Đạt-Ma, Bá-Trượng vân vân. Mỗi lễ nghỉ một ngày luân phiên trì-nhựt và khóa tụng: 4 giờ khuya khâu chung công-phu 4 trò, trì-nhựt 2 trò. Hai trò nầy phải sửa-soạn phục-dịch cho các thầy Pháp Sư và lau bàn ghế, quét trường, coi dọn trong khi dùng bữa cơm cháo; phải chăm nom các trò có bịnh, cáo bạo cho sư Viện-Trưởng hay; tối lại phải coi đèn lửa các phòng cho chu đáo. Cửa nẻo, học đến 9 giờ nghỉ; mỗi phiên trì-nhựt một ngày một đêm, khi vào lớp học được phép kiểm danh học-sanh.

(*Còn tiếp*).

Đức Lục-Tổ nói rằng: « Người ngu ngồi thiền, chấp một bề trứ vọng, chẳng lo học tứ-bi, hỉ-xả, trí-huệ, phương-tiện như Phật, thì người mê ấy cũng như cây đá, không dụng vào đâu. » May sao vào được cõi trời vô-tưởng thì cũng tỷ như cả kia nằm trong băng giá, cỏ nọ bị tản đá dằn-đè, đến khi băng kia tan rã, cả lội ra khơi; đá nọ nứt hai, cỏ liền mọc lại; người cõi vô-tưởng kia cũng thế, nếu lâu ngày vọng-tâm mống khởi, thì trụy lạc tam đồ. Rất uổng công luyện tập mà chẳng ích gì ai.

Còn như tu đắc quả thánh tiên, thì kinh Lăng-Nghiêm nói: có mười hạng tiên đều thọ tới ngàn muôn tuổi, hết số tuổi ấy lại vào vòng luân-hồi. Đó là vì chưa hiểu thấu cái chân tính, cho nên cùng với sáu ngả chúng-sanh (Thiên, nhơn, A-tu-la, ngạ-quỉ, súc-sanh, Địa-ngục) cũng gọi là thất-thủ, lẫ hạng còn ở trong vòng luân-hồi cả vậy. Cái số con người đời đi học tiên, muôn người không được một người, tùng sử có được, cũng còn chưa khỏi luân hồi kia, vì rằng còn dính liu với phần hình-thần, chưa sạch hẳn vậy.

Ôi! Phần hình-thần kia, chính là cái vọng-tưởng nó hiện ra, không phải là chân thiệt, cho nên ông Hàn-San có câu thơ rằng:

Dầu cho mi được thành tiên,
Khác nào con quỉ giữ gìn cái thây.

Đâu được như nhà Phật, coi sanh tử là sự tự nhiên, không có cái gì cầu, thức được. Muốn cầu trường-sanh, không gì bằng phương Tịnh-Độ, vì rằng những người được sanh sang cõi Tịnh-Độ, số thọ vô cùng, ấy mới là trường-sanh. Không biết tu ngay phương Tịnh-Độ mà bỏ đi học Thần-Tiên, thật chẳng khác gì bỏ hòn ngọc quí đi tìm hòn đá, mà không chắc được, chẳng là lầm lắm rủ. Người học Phật như bọn tại-gia cư-sĩ, một mặt tìm tâm nghiên-cứu cho thấu triệt cái vấn-đề «Vô-trụ nhơn-sanh» cho thộng cái máy vi lai quá-khứ, biến-hóa thế nào, để ngộ nhập chơn-

A. — *Cõi Trời tam-giái phân-minh,*
Một là **Dục-Giái** *gần mình phía trên,*
Hai là **Sắc-Giái Phạm-Thiên,**
Ba **Vô-Sắc-Giái** *ở trên chót vời.*

1 Thượng-Giái *có bốn cung trời,*
Người có ánh sáng, chói ngời rất thanh.
Sống lâu theo kiếp đại-danh,
Người cung trời dưới, không nhìn dáng trên.

2 Sắc-Giái *mười tám cõi thiên,*
Thường xưng Thế-Giái Phạm-Thiên Tứ-Thiên.
Sắc thân tốt đẹp châu viên,
Cảnh vật lại dặng tự-nhiên báu màu.
Dứt đường dâm-dục sống lâu,
Tin theo tiểu-kiếp, hoặc vào bực-trung.

3 Dục-Giái *cũng có sáu cung,*
Song người xấu tốt hình dung không đồng.
Lục-căng ngũ-dục lưu-thông,
Lanh-vị, tài, sắc, vợ chồng như dây.
Trăm ban, vạn vật sẵn bày,
Không tưởng cực-khổ, chẳng hay tu-hành.
Vậy nên phước hết, tội sanh,
Sau rồi bị đọa súc-sanh rất nhiều.

B. — **Cõi người**, *dân-chúng không đều,*
Là vì tội phước ít nhiều khác xa.
Người thời phú quí vinh-hoa,
Kẻ lại nghèo khổ, xấu xa hình-hài.
Đứa có một tuổi cũng hại,
Người dặng trăm tuổi, sống dai nhiều phần.

(Còn nữa).

lý; còn một mặt cũng giữ chức-nghiệp như thường, không phế bỏ gia-đình xã-hội; làm quan cứ lo bổn phận, nghề nông cứ lo trồng tria, làm thợ giữ việc làm thợ, buôn bán cứ lo buôn bán; không bỏ chức-nghiệp mà còn học Phật được, hà cần phải lánh đời lìa tục, làm quỉ trốn trong rừng sâu hang thẳm, mới gọi là học Phật sao?

Người học Phật chẳng những biết phân biệt đường tà nẻo chánh như đã nói trên kia, mà phải học cho kỳ dung tích (容積) tướng mạo (相貌) của nhơn-tâm (人心) và tri-thức (智識) mới đủ.

Cái dung-tích của lòng người thực rộng lớn vô-lượng, vô-biên, không có chia người với ta cùng với chúng-sanh cả thảy, chẳng qua cũng chỉ một tâm hiện ra mà thôi, cho nên Phật nói tam-giới duy-tâm là thế, nghĩa là trong ba cõi thế-gian nầy cũng do lòng người hiện ra cả.

Còn cái tướng mạo của lòng người thì viên-diệu linh-hư như vừng mặc trời dừng giữa hư không, không đâu là không soi thấu, như mặt trăng chiếu xuống hạ-giới chốn nào mà chẳng rõ. Cái tâm đã rộng lớn như thế thì không phải của riêng mình có. Tâm mình tức là tâm người, mà tâm người tức là tâm mình. Cái tâm ấy đã là một, thời sao lại còn có cạnh-tranh nữa. Cái tâm ta đã sáng rõ như vầng mặt trời, thời đâu đâu cũng có tâm của ta, hà tất còn phân ra dưởng-cùn, ngõ-hiềm bờ cõi khác nhau, nếu cái tâm ai ai cũng không chia cạnh-tranh nữa, thì thế-giới hiện ra hòa-bình.

Song cái tâm trí-huệ ấy bởi đâu mà mở tỏ ra được; bởi có giới (戒) rồi mới ra được định (定), có định rồi sau mới ra được huệ (慧). Ví như ao nước trong, thì vật gì cũng soi tỏ được, cũng in bóng được, thế là nghĩa chữ «Huệ» (慧). Ao nước đục, tính nước thất thường, dẫu có tính sáng mà không soi tỏ, thế là không có Huệ. Bùn đất ở dưới, nước trong ở trên không động, yên lặng, thế

Người tu-học Phật muốn đạt mục-đích của mình không phải chỉ nói suông bàn rồng mà được. Cái đều thiết-thực là ở chỗ làm cho chánh đáng cho phổ-cập cả quần-sanh, cho hợp với chân-lý kia! Mà muốn làm cho hợp với chân-lý thì không phải chỉ tin-bướng làm càng mà được. Phải cố công nghiên-cứu tìm-tòi cho rõ ràng đâu là thiệt, đâu là giả, đâu là chánh-lý, đâu là tà-thuyết nhiên hậu ta mới có thể noi theo con đàng chơn-thiệt mà làm thì một ngày kia cái mục-đích ta sẽ đạt được chớ có xa-xác khó khăn gì! Vẫn biết sự thành Phật là không phải dễ, nhưng ở trên đời khó hay dễ do ở sự làm. Một sự gì mà ta không cố-công trì-chí để làm thì bao giờ thành-tựu được? Sự tu-hành cũng thế, biết rằng khó ta ráng sức làm theo thì cái khó kia có ngày sẽ hết mà ra dễ chớ cứ ngồi than khó mãi thì cái khó vẫn không cùng. Tuy biết rằng chúng-sanh từ hồi vô-thỉ dĩ-lai đã gây nhơn tạo nghiệp rất nhiều, cái màng vô-minh như tấm vách dày khó bể phá cho tan, song le người tu-học Phật không nên lấy đó mà ngả lòng. Phải tinh-tấn dồi-mài gươm Trí-Huệ để đục-đẽo nó thì lần lần nó cũng phải tan. Đến một ngày kia nghiệp-duyên đã hết, chứng quả Bồ-đề rồi thì không sanh chẳng tử, thanh-tịnh một màu, vận thuyền Bác-Nhã trở đồ khách ta-bà đồng đến chỗ «Chơn-tâm thường-trụ» thì mới trọn vẹn cái công-đức «Tự, tha lưỡng lợi» vậy.

智者大師來歷
TRÍ-GIÃ ĐẠI-SƯ
LAI-LỊCH

(Tiếp theo và hết)

Sư theo sứ đến đất Thạch-Thành bên phát bịnh, Sư nói rằng: Thạch-Thành đây là cửa hướng Tây của núi Thiên-Thai, là Linh-Tràng 靈場 của Phật tương-lai, chỗ nầy đã tốt đẹp, là chỗ ngày chót của ta. Ngài vừa nằm bịnh vừa nói kinh Pháp-Hoa và kinh Vô-Lượng-Thọ, cho thất chúng nghe. Đệ-Tử của sư là Trí-Lãng 智朗 bạch với sư rằng: « Chẳng rõ sư chứng đặng quả vị nào, tịch diệt nơi đây, rồi sẽ sanh đến xứ nào? Sư đáp rằng: Chẳng vì thất chúng thì đặng ngôi Lục-Căng thanh-tịnh, bằng vì kia phải tổn đây, thời đặng ngôi Ngũ-phẩm. Ngươi cần gì hỏi ta sẽ sanh về đâu, các bạn ta theo hầu Đức-Quan-Âm, đều đến rước ta, ngài nói rồi ngài dạy Duy-Na rằng: Người mạng gần dứt nghe tiếng chuông, tiếng khánh thời thêm lòng chánh niệm, vậy phải động chuông, đánh khánh thời óc luôn luôn, cho đến ta tắt hơi. Sư dặng dứt lời, liền Kiết-già ngồi chắp tay nơi ngực, xướng Nam Mô Phật, Nam-Mô-Pháp, Nam-Mô-Tăng như lúc bình nhựt ngài ngồi thuyền vậy; rồi ngài qui Tây luôn. Nhằm niên-hiệu Khai-Hoàng. Triều nhà Tùy thứ 17, tháng 11, ngày 24, giờ mùi, năm Đinh-Tỵ. Ngài thọ đặng 60 tuổi. Vua tặng « Hàm-Ân » cho ngài là: « Pháp-Không Bảo-Giát-Linh-Huệ Tôn-Giả » 法空寶覺靈慧尊者. Người thế xưng ngài là: Thiên-Thai Đại-Sư. Xưng tôn-chỉ